

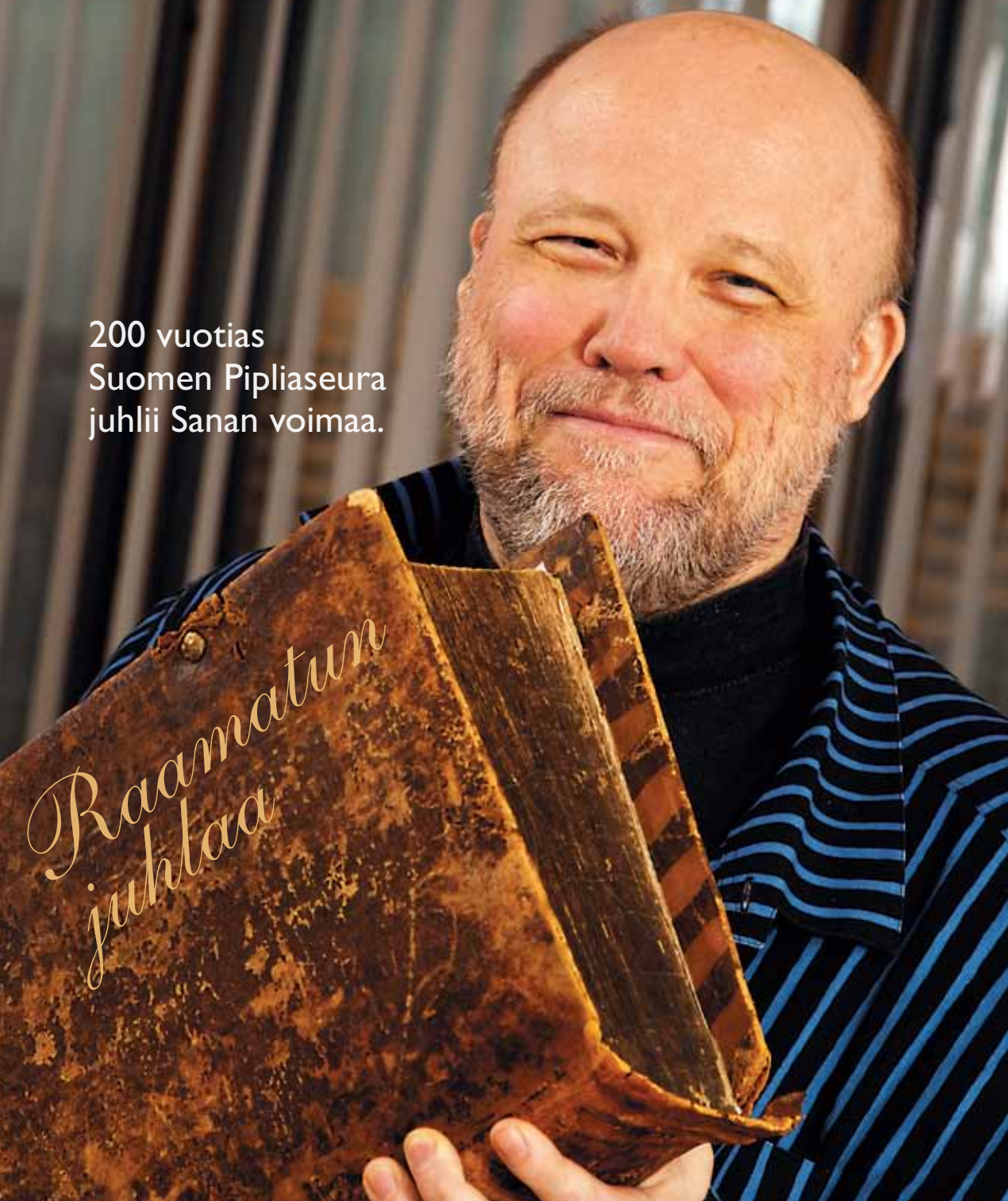
1/2012

Kirkkomme Lähetys

Vår kyrkas mission

200 vuotias
Suomen Piipiasaura
juhlii Sanan voimaa.

*Raamatum
juhlaa*

TILAUKSET JA
OSOITTEEN-
MUUTOKSET
Puhelin: 020 754 2333
Faksi: 020 754 2342
Sähköposti:
tilauspalvelut@kotimaa.fi
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa,
Osoiterekisteri,
PL 137, 00201 Helsinki

JULKAISIJA
Kirkon lähetystyön keskus
PL 185
00161 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 436
www.evl.fi/kkh/kuo/klk

PÄÄTOIMITTAJA
Risto Jukko

TOIMITUSSIHTEERI
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@
kolumbus.fi

TOIMITUS
Ville Auvinen
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Johanna Södö
Timo Vasko
Vuokko Vänskä

TAITTO JA KUVAN-
KÄSITTELY
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa
KUSTANTAJA
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

PAINOS
6000 kpl

LEHTI ILMESTYY
kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy
syyskuussa 2012.

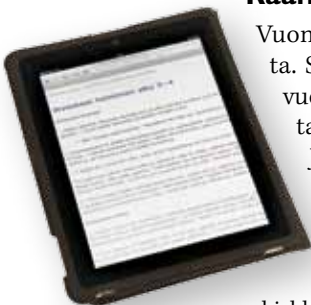
Lehti lähetetään seurakun-
tiin, lähetyslaitteille, kir-
kon virassa oleville papeille,
lehtoreille ja uskonnonpet-
tajille. Tämän lisäksi ryhmä-
postituksena esimerkiksi
seuraaville tilaajaryhmille:
kirkon lähetysjärjestöt, hiip-
pakuntien tuomiokapitulit ja
lähetystoimistot.

ISSN 0789-5135

Kansikuva:
Suomen Pipliaseuran pääsih-
teeri Markku Kotila esitte-
lee vuonna 1648 painettua
Raamattua. Aarre painaa
kahdeksan kiloa.
Kuva: Matti Karppinen

Kirkkomme Lähetys 1/2012

Raamatun juhlaa

Vuonna 2012 vietetään Raamattuvuot-
ta. Suomenkielinen Raamattu täyttää 370
vuotta, nykyinen kirkkoraamattu 20 vuot-
ta ja Suomen Pipliaseura 200 vuotta.

Juhlavuoden kunniaksi tämän lehden
teemana on Raamattu. Kerromme
muun muassa, mitä kuuluu raama-
tunkäännöstyölle, kuinka Raamat-
tua nykyään levitetään ja miten eri
kirkkojen raamattukäsitykset vaikuttavat lä-
hetystyöhön. **Sivut 6-20.**

Uutta ekumeniaa

Suurin osa maailman kristityistä ei kuu-
lu perinteiseen ekumeeniseen liikkee-
seen. Myös kristikunnan voimakkain
kasvu tapahtuu ekumeeniseen liikkee-
seen kuuluvien kirkkojen ulkopuolel-
la. Miten kasvavat kirkot saadaan sa-
maan keskustelupöytään perinteisten
tunnustuskuntien kanssa? **Sivut 22-24.**

Islam haastaa kirkot Indonesiassa

Indonesian mainetta maltillisena mus-
limimaana horjuttaa yhä äänekkäämpi
ja väkivaltaisemmaksi käynyt islamis-
tivähemmistö. Vuonna 2011 kirkkoihin
hyökättiin 33 kertaa. Mitä kristityt voi-
vat tehdä? **Sivut 25-27.**

T ä s s ä n u m e r o s s a

3	Pääkirjoitus	21	Raamattu-kolumni:
Niko Huttunen
3	Kirkkomme Lähetys 50 vuotta
sitten	22	Uutta ekumeniaa etsimässä
4	Missiologian vuoro	25	Maltillisen muslimimaan maine
vaarassa
6	Miksi vielä kääntää?	28	Lähetysteologin pöydältä
10	Suomalaiset ahertavat
käännöstyössä	29	Kirjat
12	Kaikin keinoin	33	Ajankohtaista
14	Näin minun kirkkoni
tulkitsee Raamattua	43	Kierrätyspiste
18	Sana ei tyhjänä palaa	44	Kolumni: Tomas och Riikka Kolkka
20	Globaali diakonia on
Jeesuksen käsky	45	Aktuellit
		48	Rukous

Eri vai sama Raamattu?

■ **TÄNÄ VUONNA JUHLIMME** 200 vuotta täyttävän Suomen Piipiseuran kanssa uskomme peruskirjaa, Raamattua. Kirkon piirissä harvoin mainitaan, että Raamattu ja aivan erityisesti Uusi testamentti ovat läpeensä lähetyskirja.

Uuden testamentin kirjoittajat eivät olleet opineita ihmisiä (poikkeuksena Paavali), jotka olisivat ensin tutkijoina keränneet aineistoa ja sitten laatineet huolella analysoidun tieteellisen kirjoitelman.

Kaukana tästä! Heidän oli vastattava nopeasti käsillä oleviin haasteisiin. Nuori kirkko eli lähetystilanteessa, ja kristittyjen oli pakko ottaa kantaa ympäröivään maailmaan. Tämä koskee niin evankeliumien kuin kirjeidenkin kirjoittajia.

KRISTINUSKON NYKYINEN TILANNE erilaisten uskontojen ja uskomusten keskellä haastaa meitä samalla tavalla kuin se haastoi ensimmäisten vuosisatojen kristittyjä, jolloin Raamattu syntyi ja teologia oli lähetysteologiaa.

Nykyään kaksi kolmasosaa maailman kristityistä elää niin kutsutuissa etelän kirkkoissa. Kun me pohjoisen kristityt heräämme tähän muutokseen, meidän teologiamme kiinnostuu enemmän Jumalan toiminnasta maailmassa, eikä meille enää riitä pelkkä akateeminen teologia.

Meidän on sekä ymmärrettävä oman aikamme muutoksia että pysyttävä lujasti ensimmäisten vuosisatojen teologian lähtökohdissa: Jumalan ihmiseksi syntymisessä, Jeesuksen ristinkuolemassa, Kristuksen ylösnousemuksessa, koko uskontunnustuksessa. Kaiken tämän perustana on Raamattu.

Aarne Ormio

RISTO JUKKO

Dosentti, TT, kirkon lähetys sihteeri

Etelän kirkkoissa Raamattua luetaan eri tavalla kuin meillä. Esimerkiksi yliluonnollisia tapahtumia ei selitetä vain Raamatun aikaan kuuluviksi. Ahdinkoon joutunut etelän kristitty lukee Ilmestyskirjaa eri tavalla kuin mihin me pohjoisen kristityt olemme tottuneet.

Raamatussa mainitut marttyyrius, vainot, köyhyys ja maanpakolaisuus eivät ole monelle etelän kristitylle tutkimuksen kohteita, vaan arjen todellisuutta.

Monen etelän kristityn elämäntilanne luultavasti vain pahenee entisestään tulevina vuosina. Etelän kristittyjen teologia ei yleensä synny kirjojen ja tietokoneen äärellä, vaan elämän keskellä. Mitä tämä merkitsee meille pohjoisen kristityille?

Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten

Uusinta tilastoa

Roomassa toimivan roomalaiskatolisen lähetystyön keskuselimen Propagandan julkaisema, Pater Emmerichin kokoama tilasto antaa maailman uskontotilanteesta vuonna 1960 seuraavan kuvan:

Maapallon väestö 2 981 464 000 henkeä

Roomalaiskatolisia 545 519 000 eli n. 18 % väestöstä

Protestantteja 257 634 500 eli vastaavasti n. 9 %

Ortodokseja 85 558 500 eli vastaavasti n. 3 %

Yhteensä kristittyjä 888 712 000 eli n. 30 % maapallon väestöstä

Aasiassa on kristittyjä yhteensä 3,4 % ja Afrikassa 25 % väestöstä.

Tilaston täydennykseksi on mainittava, että maapallon väestön räjähdyskenomainen kasvu on voimakas Aasiassa, jonne maapallon väestön painopiste on yhä enemmän siirtymässä.

Kirkkomme Lähetys lokakuussa 1962

Missiologian vuoro

Elina Vuola tuntee vapautuksen teologian, feministiteologian ja Latinalaisen Amerikan. Viime syksynä hänestä tuli missiologian yliopistonlehtori.

■ **MISSIOLOGIA** on Suomen yliopistoissa varjoon jäänyt ala. Lähetystyöllä on maassamme jo yli 150-vuotinen vahva perinne ja alan tieteellistä kirjallisuutta on julkaistu paljon. Yhdessäkään yliopistossa ei kuitenkaan vielä ole missiologian professuuria.

Aineen opetus on useimmiten liitetty joko systemaattiseen teologiaan tai kirkkohistoriaan. Missiologiaan kuuluvaa tutkimusta on tehty muidenkin tieteenhaarojen piirissä, kuten historian-tutkimuksen, antropologian ja kulttuuritutkimuksen alueilla.

– Missiologia on luonteeltaan erittäin laaja tieteenala. Vielä sata vuotta sitten se ymmärrettiin lähinnä vain lähetystieteenä ja lähetysteologiana. Nykyään se rakentuu kristinuskon koko globaalista kirjosta, viime syksynä Helsingin teologisen tiedekunnan missiologian yliopistonlehtorina aloittanut **Elina Vuola** kertoo.

Kuvaan sopii, että uudella yliopistonlehtorilla on poikkitieteellinen tausta.

Kansalaisaktivistina Nicaraguassa

Elina Vuolan tie tutkijaksi alkoi kiinnostuksesta kolmannen maailman köyhyyden kysymyksiin. Hän halusi löytää vastauksia yhteiskunnallisiin ongelmiin ja toimia niiden ratkaisemiseksi.

Toimiessaan Keski-Amerikassa ja Nicaraguassa vapaana toimittajana ja kansalaisaktivistina Vuola tutustui köyhiä puolustavaan vapautuksen teologiaan. Hän näki, miten se vaikutti paikallisiin kristittyihin hyvin käytännöllisesti. Vapautuksen teologia haastoi akateemisen tieteen vuoropuheluun yhteiskunnan ratkaisemattomien ongelmien kanssa.

Väitelttyään teologian tohtoriksi vapautuksen teologian ja feministiteologian metodologisista yhtenäisyyksistä matka jatkui ensin tutkijaksi

Aarne Ormio

Missiologian yliopistonlehtori Elina Vuola haluaa jalkauttaa opiskelijat ulos luentosaleista. Suunnitteilla on vierailuja esimerkiksi lähetysjärjestöihin.

Helsingin yliopiston kehityskaatutkimuksen laitokselle. Painopisteeksi nousivat tällä kertaa sukupuolen ja etiikan liittymäkohdat uskontoon ja ihmisoikeuksiin. Hän vietti myös vuoden Harvardin yliopiston teologisessa tiedekunnassa tutkijana ja opettajana.

Tämän jälkeen Elina Vuolan poikkitieteellinen ura jatkui Latinalaisen Amerikan tutkimuksen professorina. Hän on luennoinut Suomen lisäksi muutamissa Latinalaisen Amerikan maissa sekä Yhdysvalloissa ja Islannissa.

Kansainvälisempää tietoisuutta

Kristinuskon globaali perspektiivi on missiologian yliopistolehtorin arkea ja olennainen osa tiedekunnan teologikoulutusta. Kirkkokaan ei voi elää globaalissa tyhjiössä. Siksi Elina Vuola haluaa haastaa opiskelijoita kansainväliseen tietoisuuteen.

*”Suomessa ei ole
riittävästi teologista
asiantuntemusta
eteläisen pallonpuoliskon
oloista.”*

Kristinuskon painopiste ei nykyään ole Euroopassa tai edes länsimaissa, vaan se on siirtynyt eteläiselle pallonpuoliskolle. Tämä asettaa uusia haasteita teologialle, Vuola kertoo.

– Kristilliset kirkot eivät ole kulttuurisesti yhtenäisiä. Perinteet ja käytännöt vaihtelevat.

Suomessa ei Vuolan mielestä ole riittävästi teologista asiantuntemusta eteläisen pallonpuoliskon oloista. Kirkon kansainvälisyyteen liittyvää akateemista koulutusta on vähän ja se on usein suppeaa. Teologien olisi syytä olla yhteistyössä myös muiden tieteenalojen tutkijoiden kanssa.

Missiologiaa käytännössä

Yksi osa missiologian opetusta Helsingin yliopistossa on haastaa opiskelijat tutustumaan lähetys- ja avustusrjestöihin myös käytännössä.

– Merkittävä osa kehitysyhteistyövaroista ka-

navoituu uskonnollispohjaisten järjestöjen kautta. Opiskelijat tekevät vierailuja lähetys- ja avustusrjestöihin ja voivat näin muodostaa oman kuvansa järjestöjen kansainvälisestä toiminnasta ja arvopohjasta, Vuola kertoo.

Vierailuja on tehty myös niihin lähetysjärjestöihin, joilta on kuluneen vuoden aikana evätty lähetystyöhön tarkoitettuja määrärahoja.

Vuola aikoo tulevaisuudessa kehittää yhteyksiä myös Latinalaisen Amerikan teologisiin oppilaitoksiin ja yliopistoihin.

Päämääränä on luoda uusia vaihtopaikkoja varsinkin teologian opiskelijoille. Myös sen kautta opiskelijat voisivat saada käytännön kokemuksia eteläisen pallonpuoliskon kristillisyydestä.

JOHANNA SÖDÖ

Miksi vielä kääntää?

Mitä yhteistä on kristillisen uskon syntymisellä, kirkon kasvulla ja kansallisen identiteetin vahvistumisella? Laadukas omakielinen Raamattu! kirjoittaa Markku Kotila. Kotila on tänä vuonna 200 vuotta täyttävän Suomen Pipliaseuran pääsihteeri.

Matti Karpinen

Pääsihteeri Markku Kotila työhuoneessaan Helsingin Pasilassa.

■ **KUN RAAMATTU ON** helposti ja halvalla saatavissa, siitä tulee potentiaalinen sosiaalisen valankumouksen agentti. Näin totesi amerikkalainen kirkkohistorioitsija **Philip Jenkins** kirjassaan *Kristinuskon uudet kasvot* (*The New Faces of Christianity*). Jenkins on kirjoittanut useita kirjoja kirkon kasvusta ja Raamattun merkityksestä.

Raamatunkäännöstyön tärkein tavoite on, että ihmiset voisivat kaikkialla lukea ja kuulla heitä rakastavasta Jumalasta.

Käännöstyöllä on kuitenkin myös yhteiskunnallinen ulottuvuus, sillä uusi käännös ei koskaan valmistu tyhjiössä. Käännöksen valmistu-

minen ei kuitenkaan riitä, jos se ei kulu kansan käsissä.

Herätyksen äiti

Usein ajatellaan, että uskonpuhdistus toi Raamattun kansan ulottuville äidinkielisenä kirjana. Se ei kuitenkaan mennyt ihan näin, ei ainakaan kaikkialla.

1500-luvulta 1800-luvun alkuun mennessä Suomessa oli levitetty noin 30 000 Raamattua tai Uutta testamenttia. Suomen väkiluku oli tuolloin noin yksi miljoona.

Vasta Pipliaseuran toteuttama laaja Raamattujen jakelu 1800-luvulla toi Raamattun tavallisen suomalaisen ulottuville. Samaan aikaan herätysliikkeet ja kansallinen identiteetti vahvistuivat. Nämä kolme samanaikaista ilmiötä kuuluvat erottamattomasti yhteen. Raamattun helppo saatavuus vahvisti sekä hengellistä että kansallista heräämistä.

Ilmiö ei ole ainutkertainen, pikemminkin päinvastoin. Historiaa siirtomaavallan murtumi-

Fakta:

Suomen Pipliaseura on Suomen vanhin kristillinen järjestö ja vanhin edelleen toimiva kirjankustantaja. Se perustettiin 1812 huolehtimaan Raamattun saatavuudesta Suomessa.

Suomen Pipliaseura on Pipliaseurojen maailmanlaajan yhteistyöjärjestön Yhtyneiden Raamattuseurojen (United Bible Societies) perustajajäsen. Verkosto toimii 200 maassa tai alueella.

Suomen Pipliaseuran jäsenkuntaan kuuluu yli kaksisataa luterilaista seurakuntaa, Suomen ortodoksinen kirkko, Suomen vapaakristillinen neuvosto, Katolinen kirkko Suomessa sekä viisitoista alueellista seuraa.

Käännöshankkeisiin liittyy usein lukutaitohanke. Naiset opettelevat lukemaan nepalia kirkon lukutaitoryhmässä. Gantok, Sikkim, Intia.

Kun lukutaito ei riitä, tarvitaan äänitettyä sanaa. Pinai-hagahai-miehet kuuntelevat Uutta testamenttia Megavoice-kuuntelulaitteella Papua-Uudessa -Guineassa.

”Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.” (Room. 10:17)

sesta ja Afrikan maiden itsenäistymisestä ei voi kirjoittaa ilman kuvausta Raamatun kääntämisestä paikallisille kielille.

Kokemukset globaalista etelästä osoittavat, että laadukkaalla raamatunkäännöksellä ja kirkon laajenemisella on selvä yhteys.

Piipiaseurat Raamatun kääntäjinä

Kansallisten piipiaseurojen yhteistyöjärjestö Yhtyneet Raamattuseurat on merkittävin raamatunkäännöstyön toimija maailmassa. Piipiaseurojen käännöksillä on tähän mennessä tavoitettu 3,8 miljardia ihmistä.

Toiseksi suurin raamatunkäännöstyön järjestö on Wycliffe Bible Translators. Sen valmistamalla käännöksillä voidaan tavoittaa 114 miljoonaa ihmistä.

Piipiaseurojen käännöshankkeilla on neljä yhteistä tavoitetta: korkea laatu, ekumeenisesti laaja yhteistyö, käännöksen elämäntaakan kokonaisuus ja globaali kattavuus.

Kirkot yhdessä

Paavi **Benedictus XVI** korostaa Suomessa varsin vähän huomiota saaneessa *Verbum Domini*

Fakta:

Vuoden 2010 loppuun mennessä vähintään yksi kokonainen raamatunkirja on käännetty 2527 kielelle. Tällä hetkellä Uusi tai Vanha testamentti on saatavissa 1231 ja koko Raamattu 459 kielellä.

Käynnissä on 540 projektia, jotka valmistuessaan tavoittavat yhdessä aiemmin valmistuneiden käännösten kanssa 4,6 miljardia ihmistä. Maailman väkiluku on nyt 7 miljardia.

-kiertokirjeessään raamatunkäännöstyön keskeisyyttä.

Paavin mukaan tehtävä on niin tärkeä, että sen toteuttaminen edellyttää kirkkojen laajaa yhteistyötä, erityisesti paikallisten piiliasurojen kanssa.

Piiliasurat pyrkivät käännöshankkeissaan mahdollisimman laajaan ekumeeniseen yhteistyöhön. Kyse ei siis ole vain yksittäisten ihmisten työnäystä vaan kirkkojen yhteistyöstä.

Yhteisillä ponnisteluilla käännöstyössä on myös heijastusvaikutuksia muuhun kirkkojen väliseen yhteistyöhön. Kirkkojen erot johtuvat erilaisesta raamatuntulkinnasta. Yhteisymmärrys oikeasta käännöksestä on tärkeä askel opillisissa keskusteluissa.

Tarkoitettu kaikille

Raamatunkäännöstyön tavoitteita voidaan katsoa monesta näkökulmasta. Kääntämisen tavoite voidaan asettaa kielten lukumäärän perusteella.

Puhuttujen kielten määrä on 5000 - 6000 riippuen siitä, miten kielen ja murteen ero määritellään. Noin puolelle näistä on käännetty ainakin jokin osa Raamatusta. Kielten ja käännösten lukumääriä tarkasteltaessa jää käännösten laatu usein vähemmälle huomiolle.

Toinen mahdollisuus on tarkastella kielten puhujien määrää. Piiliasurat ovat asettaneet tavoitteekseen saavuttaa mahdollisimman monta ihmistä heidän arkipäivän kielellään. Kun nyt käynnissä olevat hankkeet valmistuvat, niillä tavoitetaan melkein 5 miljardia ihmistä.

Laadukkaasti

Onnistunut käännös on uskollinen Raamatun kirjoitusten alkutekstille ja se välittää luotettavasti kirjoitusten sanoman. Tällä tarkoitetaan sitä, että kääntäjä ottaa todesta sekä lähdetekstin kieliasun että kohdekielen omat rakenteet.

Piiliasurojen ajankohtaisena tavoitteena on ajanmukaisella kielellä käännetty ja korkealaatuinen käännös kuudellesadalle eniten puhutulle kielelle.

Suomen Piiliasura

Raamatunkääntäjät eri puolilla maailmaa ottavat lähtökohdakseen Yhtyneiden Raamatuseurojen ja Saksan Piiliasuran yhdessä julkaisemat alkukieliset tekstit. Samoja julkaisuja hyödynnetään myös Raamatun tutkimuksessa.

Ei ainoastaan kirja

Modernin kirjapainotaidon yhdistäminen Raamatun julkaisemiseen mullisti Raamatun saatavuuden 1500-luvulla. Raamattu ei kuitenkaan ole vain perinteinen mustiin tai muuten arvokkaan näköisiin kansiin sidottu kirja.

Noin viidesosa maailman yli 14-vuotiaista on lukutaidottomia. Vielä suurempi osa ei enää pysty lukemaan kirjaa. Piiliasurojen tavoitteena on, että jokaisesta uudesta käännöksestä olisi kahden vuoden kuluessa valmistumisesta tehty julkaisu useammassa muodossa. Painotuotteen lisäksi Raamattu voi olla äänite tai digitaalinen julkaisu.

Miksi Suomen Piiliasura on ollut olemassa 200 vuotta? Koska Raamatun sana kuuluu kaikille, jotka sitä kaipaavat. Raamattu tulee lue- tuksi ja kuulluksi, kun käännöksen kieli on ymmärrettävää, kun julkaisun muoto vastaa käyttäjän tarpeita ja kun tuotteen hinta sopii kukarolle.

MARKKU KOTILA

TT, Suomen Piiliasuran pääsihteeri

Käännöskukkasia

1 Piet 3:3 Älkää pitäkö tärkeänä ulkonaista kaunistusta, älkää hiuslaitteita, kultakoruja tai hienoja vaatteita.

Urat-kieli (Papua-Uusi-Guinea): Älkää ajatelko vetää miesten sydänmaksaa ja silmiä ja pitäkö vaatteita jotka ovat hyvin hienoja ja ylittävät rajan. Älkää pukeko itseänne yli sopivaisuuden rajan.

1. Kor. 6:6-7 Veli siis käy oikeutta veljeään vastaan, ja vielä epäuskoisten edessä!

Jo se, että yleensä käräjöitte keskenänne, on teille tappioksi. Miksi ette ennemmin kärsi vääryyttä? Miksi ette ennemmin anna riistää itseltänne?

Urat-kieli, (raakakäännös): ... on paha asia viedä veli oikeuteen, mutta sen sijaan on parempi vahingoittaa uskovaa veljeä.

Luuk. 1:41 Lapsi hypähti hänen (Elisabetin) kohdustaan.

Eräs Papua-Uuden-Guinean heimokieli: Lapsi hyppäsi hänen kohdustaan Marian kohtuun.

Mark 5:3 Mies asusti haudoissa, eikä kukaan pystynyt enää köytämään eikä kahlehtimaan häntä.

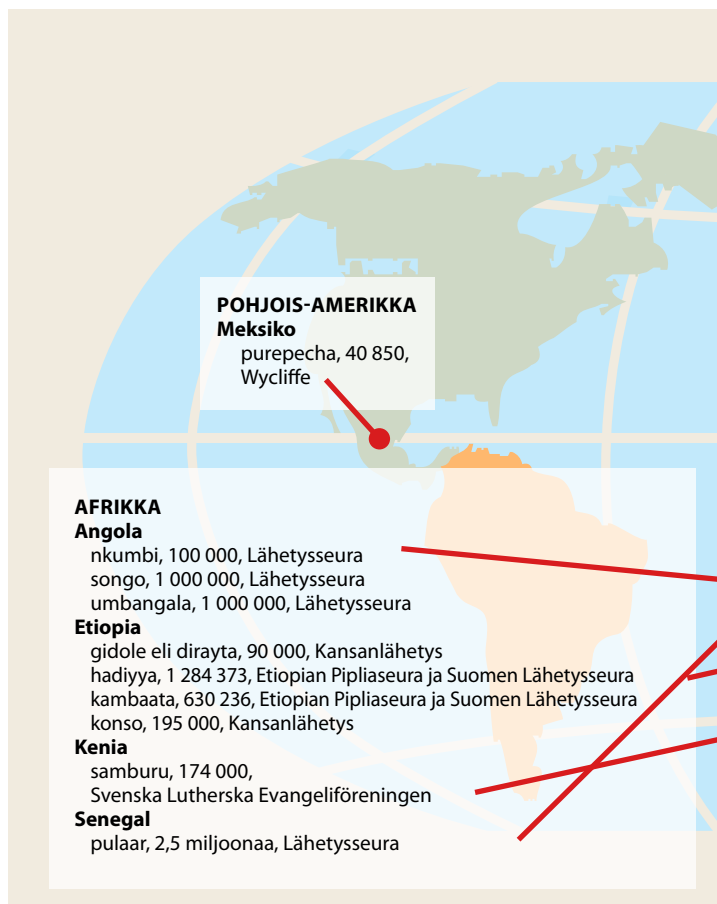
Eräs Papua-Uuden-Guinean heimokieli (raakaversio): Mies oli niin liukas että häntä ei voitu sitoa edes köysillä.

Luuk. 2:5 Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta.

Samburu-kieli (Kenia): Hän meni kirjoittamaan nimensä yhdessä Marian kanssa, tuon jonka oli kihlannut, ja tämä oli sammakko.

Suomalaiset ahertavat käännöstyössä

Raamattua täytyisi kääntää vielä 2040 kielelle. Suomalaiset lähetysjärjestöt ovat mukana urakassa. Koko Raamattun kääntäminen vie keskimäärin 12 vuotta.

■ **ARVIOT MAAILMAN KIELTEN MÄÄRÄSTÄ** vaihtelevat suuresti. Pienin arvio on 5000, suurin 7000. Wycliffe Raamatunkääntäjien mukaan Raamatua täytyisi kääntää vielä arviolta 2 040 kielelle, joita puhuu yhteensä noin 350 miljoonaa ihmistä.

Suomalaisista lähetysjärjestöistä käännöstyötä tukee ja rahoittaa eniten Suomen Pipliaseura. Sillä on parhaillaan käynnissä 50 käännöshan- ketta eri puolilla maailmaa.

Pipliaseura ei lähetä työntekijöitään ulko- maille, vaan maksaa kääntäjien ja käännös- konsulttien palkkoja, osallistuu hankkeiden laadunvalvontaan ja antaa käännöstyön tuki- palveluja. Suomen Pipliaseura kuuluu Yhtynei- siin Raamattuseuroihin, joiden jäsenet tekevät

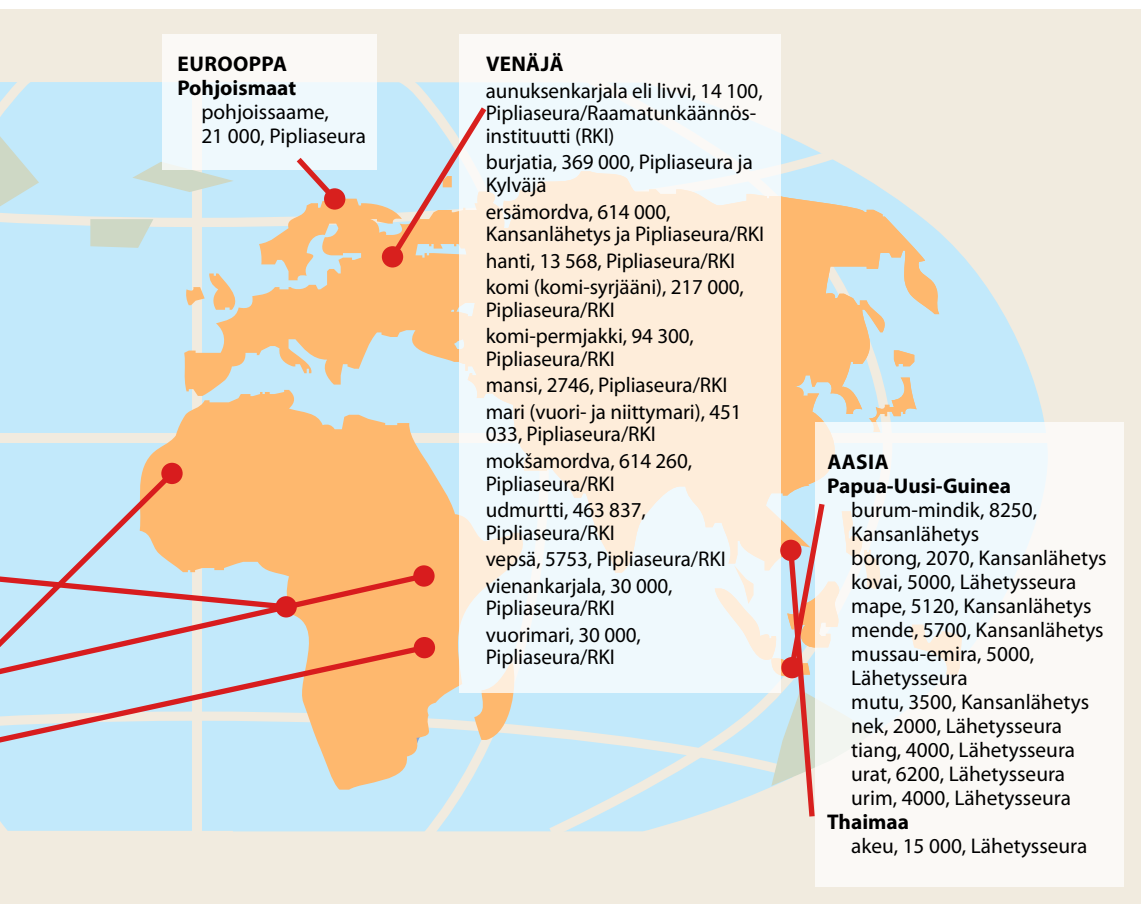
raamatunkäännöstyötä 200 maassa.

Pipliaseuran merkittävä kumppani on suoma- lainen Raamatunkäännösinstituutti, joka on eri- koistunut suomensukuisten kielten kääntämi- seen.

Toinen merkittävä raamatunkääntämisen järjestö on Wycliffe Global Alliance. Se muodos- tuu yli 100 organisaatiosta, jotka toimivat yli 60 maassa.

Kirkkomme Lähetys kokosi käynnissä olevat raamatunkäännösprojektit, joissa suomalaiset ovat mukana. Kaikkia hankkeita ei tosin voi mainita lehdessä. Kielen jälkeen on mainittu ar- vio kieltä puhuvien ihmisten lukumäärästä sekä käännöstyössä mukana olevat järjestöt.

MARKO KAILASMAA

Kaikin keinoin

Sana tavoittaa sinut perinteisten keinojen lisäksi uusimman tekniikan avulla.

puhelin, mediasoitimet

Kannettavat laitteet tuovat Raamattua lähes minne tahansa missä liikut. Useilla puhelimilla pääset internetin kautta Raamattua äärelle. Lisäksi useista eri Raamattua suomennoista on jo saatavissa e-kirja, jota voit lukea esimerkiksi e-kirjojen lukulaitteilla ja älypuhelimilla. Puhelimien soittimilla ja erilaisilla mediasoitimilla voit kuunnella Raamattua äänikirjana.

viittomat

Suomalaiselle viittomakielelle on käännetty Vanhan testamentin alkukertomukset, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumit sekä osa evankeliumikirjasta. Käännökset on julkaistu DVD:llä.

radio

Radio tuo Raamatun sanan lähelle radiojumalanpalveluksissa ja -hartauksissa YLE Radio 1:ssä. Radio Deissä kuullaan Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat ry:n tuottamaa Raamattu kannesta kanteen -ohjelmaa sekä monien muiden järjestöjen ja seurakuntien tarjoamaa raamattuaihteista ohjelmaa.

Gideonit

Gideonit jakavat Suomessa vuosittain 130 000 Uutta testamenttia ja lisäksi koko Raamattuja. Kirjoja lahjoitetaan esimerkiksi koululaisille, varusmiehille, hotelleihin ja vankiloihin. Koko maailmassa Gideonit jakavat vuosittain 56 miljoonaa Uutta testamenttia.

internet

Internet tarjoaa runsaasti Raamatun käännöksiä eri kielillä. Tarjolla on myös paljon taustatietoa esimerkiksi Raamatun historiasta ja tulkinnasta. Koko Raamatun löydät esimerkiksi osoitteesta www.evl.fi/raamattu. Valittavana on sekä vuosien 1933/1938 että 1992 käännökset.

televisio

Voit tutustua Raamattuun viikoittain katsomalla television Pisara-ohjelmaa ja televisiojumalanpalvelusta. Jumalanpalveluksia televisioidaan vuosittain noin 35. Luterilaisilla jumalanpalveluksilla on keskimäärin 150 000 katsojaa lähetystä kohden. Televisiosta voi varsinkin jouluisin ja pääsiäisenäikaan katsoa myös Raamattuun perustuvia elokuvia. Satelliittikanavien kautta voit katsoa hyviä mutta myös mitä eriskummallisimpia raamattunopetusohjelmia.

Näin minun kirkkoni tulkitsee Raamattua

Kirkkomme Lähetys kysyi katolilaiselta, luterilaiselta ja ortodoksilta, mitä hänen traditiossaan ajatellaan lähetystyön ja raamatuntulkinnan suhteesta.

1. Millainen raamattukäsitys johtaa siihen, että lähetystyö pysyy seurakunnan perustehtävänä?
2. Toteutuuko tämä kirkossasi?
3. Mistä kirkkosi ammentaa suuntaa lähetystyöhön Raamatun lisäksi?
4. Ovatto Raamattu, sakramentit, julistus ja kokemuksellisuus mielestäsi oikeilla paikoillaan kirkkosi lähetystyössä?
5. Miten kirkkosi lähetystyö on muuttunut viimeisten 20 vuoden aikana?
6. Mitä pitäisi tehdä, että kristittyjen määrä maailmassa kasvaisi?

Aino Nenola Ortodoksinen lähetys ry:n puheenjohtaja

1. Ortodokseille Raamattu on keskeinen osa kirkon perinnettä. Raamattu on syntynyt Jumalan innoittamana ja ihmisen kirjoittamana. Raamattu on inspiroitu, pyhä ja kanonisesti määritelty, mutta se on samalla todellisten ja inhimillisesti rajallisten ihmisten kirjoittama.

Sen kirjoja on kirjoitettu eri aikoina, erilaisissa kulttuureissa ja eri kielillä. Raamatusta ei haeta totuutta yksittäisistä jakeista, vaan kokonaisuudesta.

2. Evankeliumi on Kristuksen sanallinen ikoni, joka johdattaa meidät kohtaamaan Jumalan jokaisessa ihmisessä. Raamatun ydin on ilosanoma ylösnousseesta Kristuksesta ja se pitäisi tarjota ihmiselle sellaisella kielellä, jota he ymmärtävät.

3. Lähetystyö on kirkon ovien avoinna pitämistä lähellä ja kaukana. Lähetystyön keskeinen periaate on kirkon ykseys. Kirkko on aina yksi. Ortodoksiset paikalliskirkot muodostavat yhdessä maailmanlaajuisen kirkon, joka viettää yhdessä ehtoollista Kristuksen ruumiina.

Toisaalta yhtä tärkeää on kirkon paikallisuus.

Kirkko elää paikallisessa kulttuurissa, minkä ansiosta kirkko voi olla kaikkialla yhteinen mutta erityinen.

4. Ortodoksiset kirkot jakavat saman liturgisen perinteen. Lähetystyö tarkoittaa käytännössä sitä, että tuemme nuoria ortodoksisia kirkkoja, jotka elävät kaikille yhteistä kirkollista elämää omassa paikallisessa yhteisössään. Lähetystyössä toteutuvat samat elementit kuin kaikessa muussakin kirkon toiminnassa.

5. Lähetystyö on aina kirkon työtä: kirkkojen yhteistyötä ja yhteistä kasvua. Ehkä tänä päivänä lähetystyö on selkeämmin osa koko kirkon yhteistä toimintaa. Lähetystyössä ei ole kyse vain avusta, vaan molemminpuolisen kasvun ja vahvistumisen prosessista yhtenä kirkkona.

Nykyisin emme lähetä pitkäaikaisia lähettejä, vaan keskitämme pienet resurssimme paikallisen yhteisön voimaannuttamiseen ja lyhytaikaiseen lähetystyötoimintaan.

6. Kristityn pitäisi elää niin, että hänen oma elämänsä voisi todistaa Kristuksesta. Tämä pätee myös koko kirkkoon ja sen paikallisiin seurakuntiin.

A woman with blonde hair, wearing a purple beanie with white pom-poms, glasses, a colorful patterned scarf, and a black puffer coat, stands in a city street. She is holding a small, light-colored book with a cross on the cover. In the background, there are modern buildings with red and white facades, a red car, and a dark car. The ground is covered with fallen leaves.

*"Lähetystyö on kirkon
ovien avoinna pitämistä
lähellä ja kaukana."*

Isä Frans Voss SCJ

Lähetystyöasioiden hoitaja Katolinen kirkko Suomessa

Aame Ormio

1. Katolisen kirkon raamattukäsitys perustuu inhimilliseen päättelykykyyn ja uskoon Jumalan ilmoitukseen. Raamatus tulkitseminen on uskottu kirkon opetusviralle.

2. Tämä toteutuu katolisessa kirkossa hyvin huolimatta inhimillisistä virheistä ja synnin vaikutuksesta.

3. Raamattu ja kirkon elävä traditio yhdessä tekevät Kristuksen salaisuuden läsnä olevaksi ja hedelmälliseksi, koska Kristus on luvannut pysyä omiensa luona joka päivä maailman loppuun asti (Mt. 29:20).

Pyhä traditio välittää Herran Kristuksen ja Pyhän Hengen apostoleille uskomuksen Jumalan sanan kokonaisuudessaan. Sana välittyy edelleen apostolien seuraajille, jotta nämä totuuden Hengen valaisemina uskollisesti säilyttäisivät, selittäisivät ja levittäisivät sitä julistuksessaan.

4. Katolisen kirkon mielestä Raamattu, sakramentit, julistus ja kokemuksellisuus ovat oikeilla paikoillaan kirkon lähetystyössä, koska ne kaikki kuuluvat Kristus-salaisuuteen.

5. Globalisaatio, rauhan, köyhyyden ja oikeudenmukaisuuden kysymykset sekä ekumenia ja yhteistyö maailman muiden uskontojen ja elämäntapojen kanssa ovat tuoneet uusia korostuksia ja asettaneet haasteita lähetystyölle. Nämä uudet haasteet eivät kuitenkaan ole muuttaneet Kirkon lähetystyön kokonaisvaltaista luonnetta.

6. Meidän kristittyjen pitäisi tehdä parannusta, kääntyä entistä hartaammin Kristuksen puoleen ja pyrkiä korjaamaan opillisia riitoja ja yhteistyön puutteita, jotka ovat olleet syynä Kristuksen perustaman Kirkon ja kaantumiseen.

Meidän tulisi korjata ne vääryydet ja synnit, jotka ovat tapahtuneet lähetystyökentillä ymmärtämättömyydestä ja saamattomuudesta, pahasta tahdosta, omahyväisyyden ja itsekkyyden hengessä tai heikkoudesta.

Lähetystyö vaatii evankeliumin istuttamista erilaisiin kulttuureihin tappioista huolimatta.

Meidän tulee lähestyä ihmisiä, yhteisöjä ja kansoja niin, että kirkko saa kosketuksen niihin, astuu niiden elämään asteittain ja ottaa ne katoliseen täyteyteen.

Leif Erikson

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland -järjestön kotimaisen työn johtaja

1. Reformaattori **Martti Luther** väitti, että Raamattu on ulkonaisesti selvä ja korosti sen kirjaimellista merkitystä. Sanoma ei löydy sanojen takaa tai välistä, vaan teksti on otettava ja ymmärrettävä ”niin kuin kirjoitettu on.”

Raamatusta löytyy ainakin kolme syytä lähetystyöhön. Ne ovat Jeesuksen kaste- ja lähetyskäsky (Matt. 28:18-20), Jeesuksen universaali sovintusteko (2 Kor. 5:19) sekä Jeesus ainoana tienä Isän luokse (Joh. 14:6).

Jos otamme nämä raamatunkohdat todesta, lähetystyö pysyy seurakunnan perustehtävänä.

2. Toivon hartaasti että se toteutuu. Tosin pluralismi ja relativismi ovat vaikuttaneet siihen, että klassinen kristillinen lähetystyö asetetaan silloin tällöin kyseenalaiseksi teologisissa keskusteluissa. En kuitenkaan usko, että tällainen asenne on vaikuttanut kirkkomme lähetystyöhön.

3. Sekä kirkkolaki että kirkkojärjestys velvoittavat seurakunnat edistämään lähetystyötä: ”Seurakunnan ja sen jäsenten tulee edistää lähetystyötä, jonka tarkoituksena on evankeliumin levittäminen niiden keskuuteen, jotka eivät ole kristittyjä...” (Kirkkojärjestys 4 luku § 4).

4. Kirkkomme lähetysstrategiassa Raamattu, sakramentit ja julistus korostuvat: ”Evankeliumia julistamalla ja sakramentteja hoitamalla se (missionaarinen seurakunta) rohkaisee kristittyä elämiseen, kasvattaa lähetysvastuuseen ja palvelee sekä omasta yhteydestään irtaantumassa olevia että kirkkoon kuulumattomia” (Kirkon lähetysstrategia 2010).

Kun ihminen uskoo Kristukseen, hän saa kokea rauhaa ja iloa. Mutta kristitty saa myös kokea hätää ja vaikeuksia. Hädän keskellä tarvitaan luterilaista ristin teologiaa.

5. Yhteiskunnallinen ulottuvuus korostuu nyt enemmän kuin aikaisemmin, koska lähetysjärjestöt toimivat kehitysyhteistyön kanavina. Tämä ei ole väärin, mutta lähetystyön varsinainen tehtävä on evankeliumin levittäminen kaikille ihmisille. Luterilaista regimenttioppia ei saa unohtaa. Toinen muutos on se, että lähetystyöntekijöiden määrä on valitettavasti vähentynyt.

6. On hyvä tehdä suunnitelmia ja strategioita, mutta tärkeintä on kannustaa ja inspiroida ihmisiä. Ilman halukkaita ja palavia kristittyjä lähetystyössä tapahtuu hyvin vähän. Tarvitaan motivoituja lähetystyöntekijöitä kentillä ja uskollisia tukijoita seurakunnissa.

*”Sekä kirkkolaki että kirkkojärjestys
velvoittavat seurakunnat edistämään
lähetystyötä.”*

Aarne Ormio

Luis Eduardo Ramirez

Kolumbialainen Rosario Piñeros lukee Raamattua nuorimmalle lapsenlapselleen Iron Isaías Ricardo Trujillolle.

Malick Sy kääntää pulaarinkielistä Vanhaa testamenttia Senegalissa.

Suomen Lähetysseura

Martta Jämsä kuuntelee raamattuopetusta Ylöjärven seurakunnan nuortenleirillä.

Juhana Sihvo

Japanilainen Tetsuya Fujimura keskustele Jumalan kanssa Raamattua lukiessaan.

Vuokko Vanska

Sana ei tyhjänä palaa

Maailmassa tapahtuu ihmeitä. Joka päivä joku saa Raamatun äärellä löytää pelastavan uskon ja kokea, kuinka henkilökohtaisesti Jumala häntä rakastaa.

Rosario Piñeros

isoäiti
Bogota, Kolumbia

Olen perinyt rakkauteni Raamattuun isältäni, joka toimi evankelistana ja kirjamyynnä.

Aloitin kouluni viisivuotiaana. Muistan hyvin koulun jokapäiväiset hartaudet ja raamattunopetuksen. Osaan vieläkin ulkoa psalmit 1, 8 ja 23.

Äitini toimi aktiivisesti seurakunnan naistenyhdistyksessä. Hän vei meidät lapset pyhäkouluun ja jumalanpalvelukseen joka sunnuntai.

Pyhäkoulusta minulle on jäänyt mieleen kertomus sotapäällikkö Naamanista, joka sairasti lepraa. Naaman noudatti kuuliaisesti profeetta Elisan ohjetta ja parantui.

Joka sunnuntai opettajat antoivat meille kauniita sivuja, joissa oli raamattunlauseita. Saimme värittää ne. Myös virsikirjan virret opettivat minulle Raamattua.

Raamattu on ollut myös lasteni ja lastenlasteni perhe-elämän keskus. Nykyisin opetan sitä mielelläni lapsenlapsille. Jumalan valtakunta on kuin sinapinsiemen, alussa pieni.

PAULA LAAJALAHTI

Malick Sy

raamatunkääntäjä
Lingeer, Senegal

Sain ensimmäisen Raamattuni vuonna 1999 eräältä ystävältäni, kun hän vei minut kirkkoon.

Raamattua kääntäessäni Sana on puhutellut minua monin tavoin. Sieltä löytyy kaunista runoutta, profeettojen ennustuksia sekä Jeesuksen saarnoja ja vertauksia. Raamatussa on syvää viisautta ja monenlaista opetusta.

Eniten minua on koskettanut lause: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaisten on Jumalan valtakunta” (Mark. 10:14).

Aikaisemmin halusin ymmärtää kaiken, jotta voisin uskoa. Tämä raamatunkohta oli käänteentekevä elämässäni. Sanoin itselleni: ”Teen kuten lapset, otan Jeesuksen vastaan Vapahtajanani, vaikka en aina ymmärrä.”

Meillä on nyt Raamattu omalla kielellämme. Tämä tarkoittaa, että Jumalan valtakunta on tullut meille saakka. Jumala on puhunut myös meille meidän omalla kielellämme. Mikä siunaus ja rakkaus tähän sisältykään!

PAULA LAAJALAHTI

Martta Jämsä

lukiolainen
Ylöjärvi, Suomi

Ensimmäisen Pietarin kirjeen kolmannen luvun kehoitus on minulle merkittävä. Siinä meitä pyydetään olemaan aina valmiina antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin meidän toivomme perustuu.

Seuraava lause on ohjeeni tämän kehotuksen tulkittamisessa: ”Kertokaa aina Jumalasta. Jos on aivan pakko, käyttäkää sanoja.”

Unelmani on, että voisimme uskovina elää niin radikaalisti ja toisella tavalla kuin muut, että meiltä tultaisiin kysymään, miksi elämme niin. Miten meistä näkyy se Kristuksen rakkaus, joka on tullut meidän osaksemme? Kun ihmiset näkevät, miten Jumala on vaikuttanut minun elä-

”Lähetystyö on minulle sitä, että menen uskovana ei-uskovien keskuuteen.”

mässäni, se vaikuttaa paljon enemmän kuin se, että sanoisin sen.

Lähetystyö on minulle sitä, että menen uskovana ei-uskovien keskuuteen. Arkielämässä tämä tarkoittaa, että astun pois mukavuusalueeltani seurakuntatalon uumenista.

Olen kauan ajatellut, että olisi kiva lähteä jon- nekin kauas lähetystyöhön. Nyt ajattelen kuitenkin, että täälläkin on paljon työmaata. Tärkeintä on olla aina ja joka paikassa valmis todistamaan Jeesuksesta.

JUHANA SIHVO

Tetsuya Fujimura

hammaslääketieteen tohtori
Tokushima, Japani

Sain ensimmäisen kosketukseni Raamattuun vuonna 1996, jolloin osallistuin Itä-Tokushiman luterilaisen kirkon raamatturyhmään. Sitä johti pastori Makito Masaki.

Jokainen osallistuja luki vuorollaan yhden ja- keen. Sen jälkeen saimme vastata pastorin syven- täviin kysymyksiin, kertoa vapaasti oman mieli- piteemme, kuunnella vetäjän selityksiä ja toisten ryhmäläisten ajatuksia.

Ryhmässä huomasin, että kristittyjen ja ei- kristittyjen ajattelun erot olivat yhtä suuret kuin on ero taivaan ja maan välillä. Kiinnostuin Raamatusta toden teolla. Tunsin, että Raamattu pu- huu eri tavalla riippuen siitä, mikä lukijan sydä- men asenne on. Tästä oivalluksesta asti olen käy- nyt raamatturyhmässä säännöllisesti.

Raamattua lukiessani voin keskustella Juma- lan kanssa päivittäin. Kohtaan siinä elävän rak- kauden sanan. Raamattu antaa viisautta ja tietoa. Se vaikuttaa Kristuksessa Jeesuksessa olevan pe- lastuksen vastaanottamisen uskon kautta.

Minulle on hiljattain tullut tärkeäksi raama- tunpaikaksi Matt. 18:20: ”Sillä missä kaksi tai kol- me on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.”

Naapurustossamme asuu paljon eläkeläisiä, jotka ovat sulkeutuneet koteihinsa ja kärsivät yk- sinäisyydestä. Tällaisia ihmisiä ajatellessani olen rukoillut, että voisimme alkaa kokoontua yhdes- sä. Lukisimme Raamattua, tekisimme Kristuk- seen Jeesukseen keskittyviä löytöjä ja täytyisim- me Pyhällä Hengellä.

VUOKKO VÄNSKÄ

Globaali diakonia on Jeesuksen käsky

Se joka ottaa Jumalan sanan tosissaan, löytää paljon perusteita kansainväliselle diakonialle.

■ **KRISTILLINEN DIAKONIA** toimii heikoimmassa asemassa olevien puolesta Jeesuksen käskyn ja esimerkin mukaisesti. Se on köyhän asialla ekumeenisesti ja maailmanlaajuisesti.

Toimeksianto on vahva. Luukaankaan evankeliumin mukaan Jeesus aloitti uransa saarnaamalla kotikaupunkinsa Nasaretin seurakunnassa. Hänen saarnatekstinsä oli profeetta Jesajan kirja. Sen nojalla hän julisti ilosanomaa köyhille.

Jeesuksen mukaan Jumalan lupaukset koskevat erityisesti köyhiä. Evankeliumi on heidän omaisuuttaan: ”Autuaita olette te köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.”

Jeesuksella oli sanomalleen vahvat raamatulliset perusteet. Pari tuhatta Raamatun kohtaa puhuu siitä, kuinka Jumala kantaa huolta köyhistä ja heikoista.

Erityistä huomiota saa osakseen kolme ryhmää: lesket ja orvot, jotka uhkaavat jäädä yhteiskunnan turvaverkkojen ulkopuolelle; muukalaiset, jotka kohtaavat syrjintää; ja viholliset, joiden ihmisarvosta on suurin kiusaus tinkiä.

Samat ryhmät ovat yhä edelleen kaikkein haavoittuvimpia. Lesket ja orvot kansoittavat Itä-Afrikan pakolaisleirejä. Muukalaiset peittävät lapsensa korvat humalaisen solvauksilta suomalaisessa lähiössä. Ruhjotut vangit katsovat kauhistuneina Abu Ghraibin vankilassa salaa otetuissa kuvissa. Vähän on uutta auringon alla – raamatullinen totuus sekin.

Joku voisi pitää Jeesusta ja Raamatun profeettoja suorastaan diakoniakiikhoilijoina. Yhteiskunnallisesta työstä irrallaan oleva jumalanpalveluselämä saa heiltä tylyn tuomion. Pois turha virrenveisuu ja oikeudenmukaisuutta tilalle! Lä-

ACT-Allianssi Paul Jeffrey

Somalipoika saa rekisteröintirannekkeen Dadaabin pakolaisleirissä Keniassa.

himmäisenrakkaus on tärkeämpää kuin uhrimenot.

Jos Jeesus eläisi nyt, arvosteltaisiinko häntä ’eettisestä kristinuskosta’, jossa Jumalan sana liudentuu kädenlämpöiseksi rakkauspuheeksi? Se ei tekisi hänelle oikeutta. Diakoniassa on kysymys enemmästä kuin sentimentaalisesta myötätunnosta tai romanttisesta halusta kasvaa ihmisenä.

Jeesus opetti, että Jumala kohdataan todellisesti ja konkreettisesti apua ja oikeutta tarvitsevassa lähimmäisessä: ”Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.”

Näin hän teki diakoniasta kirkkonsa pyhän toimituksen. Sakramenttien tavoin se perustuu Jeesuksen käskyyn ja lupaukseen olla itse läsnä.

PETRI MERENLAHTI

yksikön päällikkö

Kirkollinen työ ja kansalaistoiminta

Kirkon Ulkomaanapu

Kun Ateena ja Jerusalem kohtasivat

■ "MITÄ TEKEMISTÄ Ateenalla ja Jerusalemilla on toistensa kanssa?" ihmetteli **Tertullianus**, varhainen kristillinen opettaja 100- ja 200-luvun taitteesta. Jerusalemilla hän tarkoitti kristillistä uskoa, Ateenalla filosofiaa. Tertullianuksen mielestä vastaus on selvä: ei mitään yhteistä – tai ainakaan ei pitäisi olla.

Näin on ajatellut moni muukin. **Luther** halusi karkottaa pakana-Aristoteleen kirkosta ja **Paavo Ruotsalainen** kyseli: "Miksi rupesit philosophialla Pyhää Raamattua pilaamaan?"

Tertullianus perustelee kantaansa muun muassa niillä kahdella raamatunkohdalla, joissa käytetään sanaa filosofia tai filosofi. Kolossalaiskirjeessä (2:8) varoitetaan "viisauden opeista", kreikaksi filosofia. Toinen kohta löytyy Apostolien teoista.

Apostolien tekojen luvussa 17 Paavali tapaa Ateenan torilla stoalaisia ja epikurolaisia filosofi-ja. Tapaaminen ei näytä kovin hedelmälliseltä. Tertullianuksella on perusteensa – vai onko?

PAAVALI VIETIIN Areiopagille, siis paikkaan, jolla oli tuomioistuimen maine sen jälkeen, kun Sokrates tuomittiin siellä kuolemaan.

Mutta hetkinen, Paavalihan toimi aivan kuten Sokrates. Molemmat kulkivat torilla, puhelivat satunnaisten vastaantulijoiden kanssa, saivat syytteen vieraiden jumaluksien julistamisesta ja vietiin lopulta Areiopagille.

Paavalille ei käynyt aivan niin huonosti kuin Sokrateelle, mutta antiikin kulttuuria tunteneen mielessä on jo syntynyt rinnastus.

Sitä paitsi Paavalin puhe on perin filosofinen. Siinä jopa lainataan stoalaisfilosofi **Aratoksen** runoa, jonka mukaan ihmiset ovat Jumalan su- kua. Tämä Jumala on runon mukaan Zeus, ainoa todella olemassa oleva jumaluus, joka täyttää läsnäolollaan koko maailman. "Hänessä me eläme, liikumme ja olemme", toteaa Paavalikin.

Aika filosofiseksi menee. Kun tätä lukee, täytyy ihmetellä, miten kukaan on tämän tekstin perusteella voinut vastustaa filosofiaa kristillisen uskon nimissä. Eikö Paavalin puhe ole malliesimerkki siitä, että Ateenalla ja Jerusalemilla on paljonkin yhteistä?

Carolina Koski

NIKO HUTTUNEN

Dosentti, TT, Espoon piispan teologinen avustaja

PAAVALIN ATEENA-PUHE on lähetyspuhe. Kertomus paljastaa, että Paavali oli kuohuksissaan kaikista epäjumalien temppeleistä, joita hän näki. Mutta avatessaan suunsa, hän nielaisee tuohtumuksensa ja yrittää löytää myönteisiä kosketuskohtia. Sellaisia tarjosi stoalainen filosofia, jonka mukaan maailmaa pohjimmiltaan hallitsi yksi jumaluus.

Kaikki etenee hyvin, kunnes Paavali kiertäen ja kaartaen päätyy puhumaan Jeesuksesta ja viimeisestä tuomiosta. Vastauksena on ivailua ja vaivautuneita "ehkäpä toisen kerran" -väistelyitä. Ihan kaikki ei sitten ollutkaan filosofista.

Niin, onko Ateenalla ja Jerusalemilla tekemistä keskenään? Paljonkin, muttei ihan joka asia- sa. Jos haluat paneutua aiheeseen lisää, voit lukea tuoreen kirjani *Uusi testamentti ja antiikin filosofia*.

*"Kaikki etenee hyvin,
kunnes Paavali päätyy
puhumaan Jeesuksesta
ja viimeisestä
tuomiosta."*

Uutta ekumeniaa etsimässä

Kuinka perinteiset tunnustuskunnat ja niiden ulkopuolella kasvavat uudet kristilliset ryhmät saadaan keskustelemaan keskenään? Ja miksi niiden pitäisi keskustella? Piispaikokouksen teologinen sihteeri Jyri Komulainen kirjoittaa, kuinka uuden ekumenian tiellä parhaillaan edetään.

■ **KRISTIKUNTA** on suurten muutosten keskelä. Maailmanlaajuiset uskontotilastot osoittavat mannerlaattojen siirtyvän kristinuskon kartastolla. Yhä suurempi osa kristityistä elää globaalissa etelässä.

Samaan aikaan tunnustuskuntien painopisteet muuttuvat. Etenkin helluntailaiset ja evankelikaaliset uskontulkinnat näyttävät vahvistuvan.

Globaalit muutokset heijastuvat väistämättä ekumeniaan. Viimeisen vuosikymmenen aikana kulissien takana onkin tehty paljon työtä entistä laajemman ekumeenisen kohtaamisen hyväksi.

Ponnistelujen tuloksena Indonesian Manadossa järjestettiin viime lokakuussa nelipäiväinen foorumi *Global Christian Forum*. Siihen osallistui kolmisen sataa kristittyä eri puolilta maapalloa.

Kasvavat kirkot mukaan

Ajatus uudenlaisen ekumeenisen tilan luomisesta syntyi 1990-luvun lopulla Kirkkojen Maailmanneuvoston piirissä. Silloin ryhdyttiin kiinnittämään huomiota siihen, että suurin osa maailman kristityistä ei kuulu perinteiseen ekumeeniseen liikkeeseen. Myös kristikunnan voimakkain kasvu tapahtuu ekumeeniseen liikkeeseen kuuluvien kirkkojen ulkopuolella.

Uusi ekumeeninen yhteistyö haluttiin pitää muodollisesti erillään Kirkkojen Maailmanneuvostosta ja hallinnollisesti mahdollisimman kevyenä. Käytännössä projekti on pyörinyt muuttaman hengen komitean varassa.

Useiden konsultaatioiden ja alueellisten kokousten jälkeen järjestettiin marraskuussa 2007 ensimmäinen maailmanlaajuinen tapaaminen Ke-

Jyri Komulainen

Global Christian Forumin avajaisjumalanpalveluksessa oli paikallisen kulttuurin väriä.

*"Uudessa ekumeniassa murretaan
ennakkoluuloja henkilökohtaisten
kohtaamisten avulla."*

niassa. Indonesiassa pidettiin siis toinen globaali kokous.

Global Christian Forum pyrkii rakentamaan luottamusta täysin erilaisista traditioista tulevien kristittyjen välille. Tämän vuoksi foorumin ohjelmassa keskityttiin eri puolilta maailmaa saapuneiden kristittyjen kertomuksiin ja uskonkokemuksiin.

Kirjava helluntailaisuus

Entistä suurempi osa maapallon kristityistä on katolilaisia. Heitä on puolet maailman kaikista kristityistä.

Joka neljäs kristitty on puolestaan helluntailainen. Helluntailaiset ovat monimuotoinen ja vaikeasti määriteltävä ryhmä, jonka piiriin mahtuu suuri kirjo erilaisia yhteisöjä vakiintuneista helluntaisuuden muodoista kotoperäisiin kirkkokuntiin.

Manadon foorumissa muistutettiin, että nykymuotoisen helluntailaisuuden syntyessä liikkeen tavoitteena oli kristittyjen ykseys. Helluntailaisuuden ekumeeninen perusajatus on sittemmin peittynyt liikkeen hajanaisuuden ja erilaisten ekumeenista liikettä koskevien epäluulojen alle.

Global Christian Forum pyrkii tuomaan yhteen kristittyjä kristikunnan kaikilta laidoilta. Manadossa olivat edustettuina esimerkiksi katolilaiset sekä lännen että idän riituksesta, ortodoksit, koptit, luterilaiset, metodistit, anglikaanit, mennoniitat, vanhakatoliset sekä monen suunnan helluntailaiset.

Kulttuurinen ja etninen kirjo oli värikäs, mutta kaikki mahtuivat kuitenkin yhteiseen jumalanpalvelukseen.

Jeesus yhdistää

Uudessa ekumeniassa pyritään murtamaan ennakkoluuloja henkilökohtaisten kontaktien kautta. Jo projektin alkuvaiheissa havaittiin, että uskonkertomusten jakaminen on paras tapa tutustua ja rakentaa luottamusta.

Kohtaamisten keskipisteessä on kaikkia kristittyjä yhdistävä usko Jeesukseen Kristukseen pelastajana. Varsinaisia kiistakysymyksiä sekä kirkkokuntaa erottavia teologisia seikkoja on haluttu välttää. Tämä on ymmärrettävää, sillä kyse on yhä ensimmäisistä askelista kohti ennakkoluulojen voittamista.

Manadossakin jakaannuttiin pieniin ryhmiin, joissa jokainen sai kertoa, mitä Jeesus hänelle merkitsee. Ryhmissä myös rukoiltiin ja tutkittiin Raamatua yhdessä.

Esimerkiksi australialainen koptipappi ja floridalainen megakirkon perustaja löysivät yhteisen sävelen ja rukouksen, vaikka he tulivat Manadon kirjaimellisesti eri puolilta maapalloa ja

Jyri Komulaisen lisäksi Suomesta Manadon kokoukseen osallistui Pirjo-Liisa Penttinen. NNKY:n Maailmanliitto on nimennyt hänet Global Christian Forumin komitean jäseneksi. Kuvassa on mukana myös syyrialais-katolinen arkkipäpa Basilios Georges Casmoussa.

kristikunnan perinteisiä jakolinjoja.

Omassa pienryhmässäni oli irakilainen syyrialais-katolinen arkkipäpa, joka oli kidnapattu ja melkein tapettu muutama vuosi sitten.

Hongkongilainen katolinen isä oli puolestaan kasvanut buddhalaisena ja fidziläinen anglikaanipiispa hinduna ennen kuin he kohtasivat Kristuksen. Heidän kertomuksensa muistuttivat, että Jeesuksen seuraaminen voi vaatia suuren hinnan.

Holistinen missio

Vaikka foorumin ilmapiiri oli lämmin, toisistaan poikkeavat painotukset pulpahtivat toisinaan pintaan.

Esimerkiksi korealaisen evankelikaalin esitelmän jälkeen jotkut kysyivät kriittisesti, esitettiinkö siinä liian "triumfalistinen" käsitys kirkon missiosta.

Ilmeistä on, että osa kristityistä painottaa evankeliumin julistamista ja osa ymmärtää kirkon mission hyvin sosiaalieettisesti.

Eri puolilla perinteisiä raja-aitoja on joka tapauksessa oivallettu, että kirkon missio on olemukseltaan holistinen. Kokonaisvaltaiseen lähetystyöhön kuuluvat sekä evankeliumin julistus että sosiaalieettinen vastuu.

Manadossa ei tehty virallisia päätöksiä. Global Christian Forumin vaikutus mitataan siinä, kuinka paljon kokoukseen osallistuneet pystyvät viemään eteenpäin viestiä uudenlaisesta ekumeniasta omissa kirkkoissaan.

JYRI KOMULAINEN

Dosentti, TT, piispainkokouksen teologinen sihteeri

Kokouksen julkilausuma ja periaatelinjaus ovat luettavissa osoitteessa www.globalchristianforum.org

Maltillisen muslimimaan maine vaarassa

Indonesian mainetta maltillisena muslimimaana horjuttaa
yhä äänekkäämpi ja väkivaltaisemmaksi käynyt
islamisti-vähemmistö.

Moskeja Malangissa Jaavalla.

Kati Jääskeläinen

Jakarta Christian Communication Forumin puheenjohtajan Theophilus Belan mukaan varhainen puuttuminen ongelmiin ja suorat yhteydet hallintoon suojelevat kristittyjä hyökkäyksiltä.

■ **INDONESIA ON MAAILMAN SUURIN MUSLIMIMAA.** Laajan saarivaltion yhtenäisyyttä tukee valtioidologia *Pancasilan* viisi periaatetta. Ensimmäinen periaate on usko yhteen jumalaan. Uskominen ei ole rajattu Allahiin, mutta polyteistiset uskonnot ovat kiellettyjä.

Indonesia on maallinen valtio, jossa vallitsee uskonnonvapaus. Valtio tunnustaa tasa-arvoisina kuitenkin vain kuusi pääuskontoa: islamin (88 %), hindulaisuuden (2 %), buddhalaisuuden (1 %), katolilaisuuden ja protestanttisuuden (kristittyjä 8 %) sekä konfutselaisuuden.

Vain viralliset tulkinnat sallitaan

Jokaisen tulee kuulua johonkin virallisista uskonnoista saadakseen esimerkiksi henkilöllisyys- tai avioliittotodistuksen.

Jumalanpilkkalaki kieltää näiden kuuden uskonnon virallisesta tulkinnasta poikkeavat käsitykset. Laista on aiheutunut ongelmia erityisesti ahmadialaisille, joita islamissa pidetään harhaoppisina. Hallitus on kieltänyt ahmadialaisilta uskontonsa julkisen levittämisen.

Ongelmallisia ovat myös kansallisen lainsäädännön kanssa ristiriidassa olevat alueelliset sää-

”Vuonna 2011 kristillisiin kirkkoihin on hyökätty 33 kertaa.”

Indonesian asukkaista 88 prosenttia on muslimeita.

dökset. Eri puolilla maata lasketaan olevan 158 naisten oikeuksia ja uskonnollisia vähemmistöjä syrjivää säädöstä. Useat alueet haluavat myös ottaa käyttöön sharian. Acehissa sharia on jo voimassa.

Vähemmistöt vastustajien armoilla

Vähemmistöuskonnot ovat yhä useammin islamistien maalitauluna ja vailla valtion suojelua. Raskaimmin tämän saavat kokea ahmadialaiset, mutta osansa saavat myös kristityt. Jännitteet paikallistasolla ovat pakottaneet kirkkoja sulkemaan ovensa.

Toimintaa rajoittaa myös säännös, jonka mukaan rukoushuoneen rakentamislupaan tarvitaan vähintään 90 seurakunnan jäsentä sekä 60 lähialueen asukkaan hyväksyntä.

Paljon mediahuomiota on saanut Bogorissa Jaavalla toimiva GKI Yasmin -seurakunta. Paikallishallinto keskeytti kirkon rakentamisen islamistien protestien seurauksena.

Korkeimman oikeuden kumoavasta päätöksestä huolimatta pormestari ei ole antanut lupaa kirkon käyttöön, ja niinpä seurakunta kokoon-

tuu jumalanpalvelukseen kadulla poliisivartion suojelmana.

Verkostoitumisen voima

Jakartan Christian Communication Forumin puheenjohtaja **Theophilus Bela** kertoo, että vuonna 2011 kristillisiin kirkkoihin hyökättiin 33 kertaa.

Foorumi pyrkii estämään tilanteiden kärjistymisen. Yhteydenottoja tulee seurakunnilta, jotka kokevat olevansa vaarassa. Jos paikallispoliisi ei ryhdy toimiin, foorumin edustajat ovat yhteydessä poliisiviranomaisiin Jakartassa.

Usein paikallispoliisin passiivisuuden takana on pelko kostotoimista.

– Mutta kun käsky tulee ylhäältä, paikallispoliisi toimii, Bela toteaa.

Tosin myös valtionhallintoa arvostellaan siitä, ettei se puolusta vähemmistöjen oikeuksia.

Pakistanilaistuu ko Indonesia?

Islamismien nousu on saanut jotkut varoittamaan, että Indonesia on ”pakistanilaistumassa”.

”Ahmadijalaisten kohtelua voidaan pitää ilmapuntarina muslimiyhteiskunnan suvaitsevaisuudelle.”

– Indonesian nykytilanteen kuvaamiseen termi on liioiteltu. Se on kuitenkin perusteltu varoitus siitä mitä voi tapahtua, jos ongelmiin ei puututa. Pakistan alkoi kehittyä kohti ääritulkintoja sen jälkeen kun ahmadialaisuus kiellettiin.

– Ahmadijalaisten kohtelua voidaan pitää ilmapuntarina muslimiyhteiskunnan suvaitsevaisuudelle, Christian Solidarity Worldwide -järjestön Itä-Aasia yksikön johtaja **Benedict Rogers** kuvaa.

Indonesian kaksi suurinta muslimijärjestöä, Nahdlatul Ulama ja Muhammadiyah, ovat maltillisia ja tuominneet islamin nimessä tehdyt hyökkäykset.

– Työtä rauhanomaisen rinnakkainelön turvaamiseksi tehdään myös uskontokuntien kesken. Kyse on syrjittyjen ryhmien välisestä solidaarisuudesta, mutta yhteistyötä tehdään myös muslimijärjestöjen kanssa, Bela kuvaa.

Indonesian ihmisoikeusjärjestöt ja uskonnolliset vähemmistöt uskovat, että myös kansainvälinen huomio lisää painetta muutokseen.

KATI JÄÄSKELÄINEN

Kirjoittaja osallistui lokakuussa 2011 Jakartassa pidettyyn EU-Indonesia-kansalaisyhteiskuntafoorumiin, jonka aiheena oli uskonto ja ihmisoikeudet. Hän toimi vuoden 2011 loppuun kirkkohallituksen ihmisoikeussihteerinä.

SKC

Suurin osa Indonesian muslimista ei hyväksy kristittyihin kohdistuvaa väkivaltaa.

Lähetysteologinen Aikakauskirja 20 vuotta

Aarne Ormio

TIMO VASKO

Dosentti, TT, kirkon lähetysteologi

■ **ON SYYTÄ YHTEISESTI JAKAA ILO JA KIITOLLISUUS** siitä, että vuonna 1991 perustettu Suomen ainoa lähetys- ja uskontoteologisiin teemoihin erikoistunut *Lähetysteologinen Aikakauskirja* – *Journal of Mission Theology* (LTA) on ilmestynyt 20 vuotta.

Siinä käsitellyt teemat ovat jatkuvasti ajankohtaisia. Asiantuntijoiden kirjoittamat artikkelit syventävät lukijan tietoja ja ne ovat myös hyvää kurssimateriaalia.

Lähetysteologisen Aikakauskirjan syntyy liittyy Kirkon lähetystyön keskuksen yhteydessä toimineen Lähetysteologisen instituutin perustamiseen vuonna 1988. Instituutin ohjesääntö suositeli lähetysteologisen tiedon kokoamista ja tuottamista.

ENSIMMÄINEN AIKAKAUSKIRJAN NUMERO syntyi pohjoismaisen lähetystyötä ja ekumeniaa tutkivan instituutin (NIME) opintopäivien esitelmistä vuonna 1991. Opintopäivät käsittelivät uskontojen käsityksiä parantamisesta.

Mielestäni asiantuntijaesitelmät piti saada laajemmin tunnetuiksi. Ehdotin KLK:ssa *Lähetysteologisen Aikakauskirjan* perustamista. Minusta tuli lehden päätoimittaja ja toimitus.

Viime vuosina toimitussihteerin tehtäviä on hoitanut TT **Heidi Hirvonen**. Lehden refereekäytäntö on taannut julkaisujen korkean tason. Käytäntö tarkoittaa, että julkaisuun lähetetyt ar-

tikkelit on arvioinut sekä julkaisusarjan toimitus että sen valitsevat ulkopuoliset asiantuntijat.

20 VUODEN AIKANA on ilmestynyt 14 teemanumeroa, näistä muutamia kolmikielisinä.

Teemojen joukossa on ollut esimerkiksi oman kirkkomme missio, New Age, usko ja kulttuuri, islam ja kristinusko, kirkko ja juutalaisuus, lähetystyön kysymykset eri uskontojen parissa, kiinalainen teologia sekä kristinuskon globaalit haasteet.

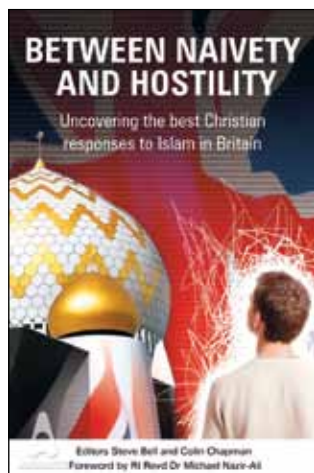
Ensi syksynä ilmestyvän numeron teema on Kirkko moniuskontoisessa ja monikulttuurisessa Itä- ja Etelä-Aasiassa.

LÄHETYTEOLOGIAN ALALLA TAPAHTUU! Valmistelut vuonna 2013 julkaistavaa Kirkkojen maailmanneuvoston uutta lähetysasiakirjaa varten ovat käynnissä. Asiakirja tullaan suomentamaan ja sitä käsitellään myös LTA:ssa.

Uskon, että LTA on myös tulevaisuudessa tarpeellinen julkaisu, koska se keskittyy ajankohtaisiin ekumeenisiiin lähetys- ja uskontoteologisiin teemoihin.

Se tarkastelee aiheitaan sekä globaalin Kristuksen kirkon että oman luterilaisen kirkkomme näkökulmasta.

”Lähetysteologinen Aikakauskirja on myös tulevaisuudessa tarpeellinen julkaisu. Se keskittyy ajankohtaisiin ekumeenisiiin lähetys- ja uskontoteologisiin teemoihin.”

■ Suoraa puhetta muslimien kohtaamisesta

Steve Bell & Colin Chapman (eds.): *Between Naivety and Hostility. Uncovering the best Christian responses to Islam in Britain.* Authentic Publishing 2011. 304 sivua.

Between Naivety and Hostility julkistettiin syyskuussa pidetyn CRIB-konferenssin yhteydessä Lontoossa. CRIB tulee sanoista Christian Responses to Islam in Britain.

Se on verkosto, joka kokoaa yhteen Britanniassa toimivia kristillisiä islamin kohtaamisesta kiinnostuneita järjestöjä.

Kirjoittajat ovat kokeneita islam-asiantuntijoita, jotka uskaltavat ottaa esille vaikeita aiheita, joista ei julkisuudessa usein puhuta. Kirjassa tarkastellaan kriittisesti esimerkiksi sitä, miten puhumme toisen uskonnon edustajista.

Kirjan artikkeleita ovat kirjoittaneet muun muassa Suomeksi luennoineet **Bryan Knell, Chawkat Moucarry, Bill Musk ja Jay Smith.**

Kirjassa painotetaan tasapainoa todistuksen, palvelun ja dialogin välillä. Palvelu joh-

taa usein dialogiin ja dialogi antaa joskus tilaisuuden jopa todistamiseen.

Artikkeleissa korostuu lähetystehtävän moninaisuus. On monenlaisia tapoja kohdata rakentavasti toisin uskavia. Kristittyinä meidät on kutsuttu rakastamaan muslimeja, etsimään heidän parastaan ja rakentamaan ystävyssuhteita heidän kanssaan, piispa **Michael Nazir-Ali** kirjoittaa esipuheessaan.

Kirja antaa paljon ajateltavaa myös suomalaisille kristityille, jotka kohtaavat islamia ja muslimeja. Teos johdattaa pohtimaan tekijöitä, jotka voivat johtaa joidenkin maahanmuuttajien radikalisoitumiseen.

ELISABET ELO
*Kansanlähetyksen
aluekoordinaattori*

■ Ekumeenisia oivalluksia ja erehdyksiä

Nicolaus Cusanus: *De Pace Fidei – Uskontojen välisestä sovinnosta.* Suom. ja toim. Matti Norri & Teivas Oksala. Artipictura 2011. 135 sivua.

Nicolaus Cusanus (1401-1464) oli pääasiassa Saksassa ja Italiassa toiminut teologi, filosofi ja

kardinaali. Häntä on pidetty uskonpuhdistuksen sekä modernin ekumenian ja uskontojen välisen vuoropuhelun edeltäjänä ja tausta-ajattelijana.

Cusanuksen uskontoteologisilla käsityksillä on yhtymäkohtia Vatikaanin II konsiiliin (1962-1965) tuottamiin dokumentteihin, kuten *Nostra Aetate*.

Cusanuksen teos valmistui 4 kuukautta sen jälkeen, kun sulttaani **Mehmed II** oli turkkilaisjoukkoineen valloittanut Konstantinopolin islaminuskoisille vuonna 1453. Bysantin aika Konstantinopolissa päättyi tähän.

Cusanus pyrki rauhaan, suvaitsevaisuuteen ja sovintoon. Hän selittää teoksessaan kristinuskon perusteita ja valaisee ei-kristillisten uskontojen näkemyksiä. Hänen pyrkimyksensä on osoittaa, että kaikkien uskontojen perustana on usko yhteen Jumalaan, joka ylittää kaikki erilaisuudet. Teoksen 19 lukua käsittelevät näyssä koettua vuoropuhelua. Näyssä eri kansojen edustajat keskustelivat kristinuskoon liittyvistä kysymyksistä.

Cusanuksen ajattelussa kaikki luodussa todellisuudessa esiintyvät vastakohdat, ristiriidat ja jännitteet laukeavat ykseydeksi jumalallisessa ykseydessä. Tämä ykseys on kaiken käsitettävän ja tiedettävän ulkopuolella.

Kirja sisältää Cusanuksen uskontodialogin ”Uskonrauhasta” suomeksi ja latinaksi.

Norri ja Oksalan suomenos on merkkitapaus.

TIMO VASKO

■ Dialogiopas keskiajalta

Timo Vasko: *Johannes Damaskolainen kristinuskon ja islamin välisessä vuoropuhelussa 700-luvulla. Kirkko ja islam-julkaisuja 3, 2011. 69 sivua.*

Timo Vasko on viime vuosina keskittynyt tutkimukseensa ”*idän Tuomas Akvinolaisen*”, **Johannes Damaskolaisen** (675-750) varhaiseen kohtaamiseen muslimien kanssa.

Damaskolaisen tuotanto, etenkin kokoomateos *Kristillisen uskon tarkka esitys* on vaikuttanut muun muassa **Tuomas Akvinolaisen** kautta myös läntiseen kristikuntaan.

Damaskolaisen mielestä Jeesuksen ihmiseksi tulo oikeutti pyhän kuvaamisen ja kunnioittamisen. Tällä näkemyksellä oli suuri vaikutus siihen, että ikonit hyväksyttiin kuviin kriittisesti suhtautuvassa Lähi-idässä.

Johannes Damaskolainen eli aikana, jolloin islam alkoi saada vakiintunutta muotoa, mutta se ei vielä ollut tarkkarajainen esimerkiksi suhteessa kristinuskoon ja juutalaisuuteen.

On huomionarvoista, että Damaskolainen piti tätä uskonnollis-poliittista liikettä yhtenä aikansa kristillisistä harhaopeista.

Vasko tarjoaa lyhyen johdannon kristittyjen ja muslimien välisiin varhaisiin kohtaamiin. Hän käyttää lähteenä Damaskolaisen teosta *Saraseenien ja kristittyjen väittelystä*, joka on muslimien ja kristittyjen välisen kriittisen dialogin käsikirja.

Nykyisen dialogin kannalta on kiinnostavaa, että kristillinen Logos-teologia on saattanut vaikuttaa islamin käsityksiin ja se, että Muhammadin käsityksiin kristinuskosta vaikuttivat valtavirrasta poikkeavat kristittyjen ryhmät.

TOMI KARTTUNEN
Kirkon ulkoasiain osaston teologisten asian sihteerin

■ Työkaluja maahanmuuttajatyöhön

Veljiä vertaisia: Työkaluja maahanmuuttajamiesten ryhmätoimintaan. Suomen Pakolaisapu 2011. 63 sivua.

Ikätovereita ja ilon hetkiä. Näkökulmia ikääntyvien maahanmuuttajien ryhmätoimintaan. Suomen Pakolaisapu 2010. 83 sivua.

Suomen Pakolaisapu on julkaisut kaksi helppolukuista kirjasta maahanmuuttajatyöstä. Kirkon maahanmuuttajatyöstä niissä puhutaan hyvin vähän.

Suomen kotouttamispolitiikan tavoitteet ovat suomen- tai ruotsinkielen oppiminen, uuteen asuinmaahan ja sen tapoihin tutustuminen, työllistyminen ja oman kielen ja kulttuurin säilyttäminen.

Työkaluja maahanmuuttajamiesten ryhmätoimintaan -kirjan lähtökohtana on havainto, että miesten ja poikien kotoutumista on tutkittu vähän, kun taas maahanmuuttajanaishille ja muille haavoittuvina pidetyille ryhmille järjestetään paljon kotoutumista tukevaa toimintaa.

Kirjasen ovat kirjoittaneet käytännön työtä maahanmuuttajamiesten ja -poikien parissa tekevät ihmiset. He korostavat vertaisryhmän merkitystä miesten ja poikien kotouttamisessa. Muita hyväksi havaittuja keinoja ovat harrastus- ja kieli-ryhmät, tukihenkilötoiminta ja poikatyö.

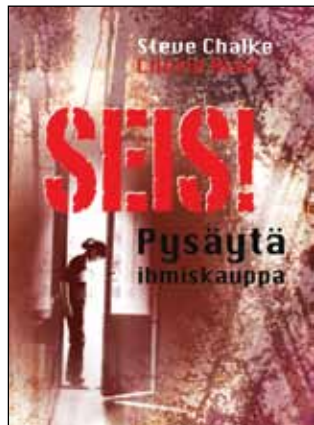
Ikätovereita ja ilon hetkiä koostuu ikääntyvien maahanmuuttajien parissa työskentelevien kokemuksista. Vartuneet maahanmuuttajat pysyvät enää harvoin oppimaan kieltä ja kulttuuria riittävästi ja jäävät väliinputoajiksi.

Suomessa eli vuoden 2009 lopulla noin 20 000 ikääntyvää

maahanmuuttajaa”, joista noin puolet pääkaupunkiseudulla. Ikääntyvällä maahanmuuttajalla tarkoitetaan yli 55-vuotiaita, jonka äidinkieli on muu kuin suomi tai ruotsi. Suurin ryhmä ovat venäläiset, joita on yli 7500.

RISTO JUKKO

■ Ihmiskauppa käydään lähellä

Steve Chalke & Cherie Blair: SEIS! Pysäytä ihmiskauppa. Suomen Lähetysseura 2011. 204 sivua.

Marraskuun alussa lehdessä oli uutinen, että Göteborgissa ihmiskauppiat olivat pitäneet 14-vuotiaasta belgradilaistyttöä vuoden taloon suljettuna. He olivat pahoinpidelleet ja hyväksikäyttäneet tyttöä.

Brittiläinen **Mary Rogers** on elänyt painajaisessa siitä lähtien, kun komeat ”poikaystävät” viekoittelivat Rogersin 13-vuotiaan tyttären mukaansa. Ensin nämä seurustelivat normaalisti tytön kanssa, mutta alkoivat sitten kuljettaa häntä eri puolille maata prostituutioon. Tyttö itse ei muista tapahtumista mitään, sillä hänelle tarjottiin aina vahvoja huumeita.

Chalken mukaan varsinkin naiset ovat helppoja ihmiskau-

pan uhreja. Kauppiat lupaavat hyväpalkkaista työtä kotiapulaisina tai ravintoloissa, mutta naiset päätyvät bordelleihin tai muuhun seksibisnekseen. Ihmiskauppiat vahtivat ja uhkailevat heitä niin, että he eivät pääse pakenemaan.

Norsunluurannikon viljelmille myydään lapsia orjiksi, jotta tuotantokulut pysyvät alhaisina. Syötkö sinä suklaata, johon he ovat poimineet kaa-kaopavut?

Chalke on koonnut kirjaan riipaisevia tosikertomuksia eri puolilta maailmaa. Hän antaa myös selkeitä ohjeita siitä, kuinka ihmiskauppaa epäilevän tulisi toimia.

Chalke ja Blair painottavat ennaltaehkäisevää työtä: köyhien maiden naisten ja lasten pitää saada koulutus ja ammatit. Näin he eivät joudu rikollisten saaliiksi.

Kirjan lopussa on artikkeleita työstä, jota Lähetysseura tekee ihmiskaupan ennaltaehkäisemiseksi ja sen uhrien auttamiseksi.

PAULA LAAJALAHTI

■ Missio ja kirkko

John G. Flett: The Witness of God. The Trinity, Missio Dei, Karl Barth, and the Nature of Christian Community. William B. Eerdmans Publishing Company 2010. 328 sivua.

John G. Flett pui kirjassaan käsitettä missio Dei (Jumalan lähetys), joka löi itsensä läpi 1900-luvun jälkipuoliskolla.

Käsitettä käytetään usein perusteluna kirkon lähetykselle: Jumala on itse sekä lähettäjä että lähetetty ja siten kaiken mission perusta. Kirkko osallistuu tähän Jumalan missioon.

Kirja jakautuu kahteen jak-

soon. Ensin Flett kuvaa missio Dei -käsitteen historiaa ja sisältöjä. Sen jälkeen hän luo **Karl Barthin** (1886–1968) teologian pohjalta perusteluja kirkon luovuttamattomalle missionaarisuudelle.

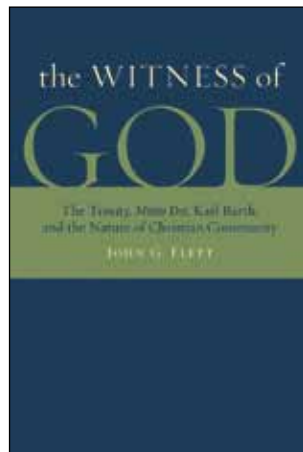
Flett osoittaa vakuuttavasti, kuinka merkittävä tekijä missio Dei -käsitteen historiallinen tausta oli sille, millaisia sisältöjä käsite sai.

Käsitteen avulla reagoitiin maailmansotien ja kolonialismin murtumisen aiheuttamiin muutoksiin. Tämän reaktiivisuuden vuoksi käsitteen muotoilut jäivät alttiiksi tulkinnoille. Flett kiinnittää huomiota siihen ristiriitaisuuteen, jolla Jumalan mission ja kirkon suhdetta on eri tulkinnoissa tarkasteltu.

Luterilaisesta näkökulmasta katsottuna tukeutuminen Barthiin aiheuttaa puutteita esimerkiksi sakramenttien käsittelyssä. Flettin keskeinen sanoma on kuitenkin kirkas ja kannustava: systemaattisessa teologiassa ja kirkko-opissa mission tulee olla keskeisessä roolissa.

TIMO-MATTI HAAPIAINEN

*Kirkkohallituksen
hankekoordinaattori, joka
valmistelee väitöskirjaa
missiologiasta*

Nuori – ongelma vai mahdollisuus?

Ville Asikainen

Tekoja-kampanja antaa kehitysmaiden nuorille mahdollisuuden koulutukseen ja työhön.

Puolet maailman kuudesta miljardista ihmisestä on nuoria. Heistä 2,5 miljardia asuu kehitysmaissa, noin 200 miljoonaa elää alle yhdellä dollarilla päivässä, 130 miljoonaa ei osaa lukea ja 88 miljoonaa on työttömänä.

Nämä nuoret tarvitsevat koulutusta ja työtä, jotta heistä ei tule menetetty sukupolvi.

Kirkon Ulkomaanavun uusi kaksivuotinen Tekoja-kampanja keskittyy nuorten koulutukseen ja työllistymiseen erityisesti konfliktien jälkeisissä maissa. Satsaamalla nuoriin, rakentamalla heidän vahvuksiensa varaan, kehittämällä heidän taitojaan ja valmiuksiaan ja monipuolistamalla heidän toimeentulon lähteitään annamme heille mahdollisuuden rakentaa tulevaisuuttaan.

Tekoja-kampanja käynnistyy huhtikuussa.

Kampanja tulee näkymään sekä televisiossa että muissa medioissa.

Lisätietoa kampanjasta ja ideoita seurakuntatyöhön: www.tekojakampanja.fi

Lähetyskutsu vahvistui Mission-Netissä

Noin lähes 3000 eurooppalaista nuorta kokoon-tui vuodenvaihteessa Saksan Erfurtiin kyselemään omaa paikkaansa lähetystyössä, kuuntelemaan raamattuopetusta ja innostumaan yhteisestä kutsumuksesta.

Lahtelainen **Weera Kulppi**, 17, matkusti Erfurtiin Lahden seurakuntien nuortenporukassa.

– Tällaisen matkan viehäytys on siinä, että tapaa kristittyjä eri puolilta Eurooppaa, Weera Kulppi kertoo.

Hän on itse asunut lähetyslapsena Papua-Uudessa-Guineassa. Perhe palasi Suomeen Weeran ollessa 11-vuotias.

Mission-Net on eurooppalainen tunnustus-kuntien yhteinen liike, joka rohkaisee nuoria elämään kristillistä uskoa omassa arjessaan ja todistamaan siitä, kotimaassaan tai ulkomailla. Ta-voitteena on tukea kaikkia seurakuntia ja lähetys-järjestöjä niiden lähetystehtävässä ja löytää uusia työtapoja. Mission-Net on ensisijaisesti lähetyslii-ke, ei pelkkä konferenssi.

– Täällä näkee paljon lähetystyötä tekeviä. Tu-lee sellainen olo, että en itse halua olla sellainen kristitty, joka ei tee tässä asiassa mitään, Weera Kulppi pohtii.

Erfurtin konferenssissa hän käsitti, kuinka tär-

Raamattuvuoden ekumeeninen pääjuhla Turussa 24.-27.5.2012

Järj. Turun seudun seurakunnat ja Suomen Piipilaseura

WWW.RAAMATTUVUOSI2012.FI

Weera Kulpپی
nautti Mission-
Net konferenssin
kansainvälisestä
tunnelmasta.
Suomalaisia oli
mukana 123.

keää myös omassa lähipiirissä tehty työ on.

– Silmät aukesivat näkemään, miten epätasaisesti maailman hyvinvointi jakaantuu. Ennen en ymmärtänyt, kuinka paljon maailmassa on paha, nälänhätää, ja muiden jumalien palvojia, jotka tarvitsevat Jeesusta.

Lähetystyö kuuluu Weeran tulevaisuuden suunnitelmiin.

– Koen, että minulla on kutsu lähteä, mutta haluan kasvaa ja kypsyä siihen rauhassa. Koen, että Jumala valmistaa minua.

JANNE KERÄNEN

*Suomen Mission-Net -työryhmän
kansallinen motivaattori*

Suvivirsi soi koulujen jälleenrakentamiseksi

Kirkon Ulkomaanavun viime vuonna yhdessä Helsingin seurakuntayhtymän kanssa toteuttama Suvivirren sunnuntai laajenee tänä vuonna valtakunnalliseksi.

27. toukokuuta kaikissa kirkoissa kerätään kolehti kaksi vuotta sitten rajusta maanjäristyksestä kärsineen Haitin koulujen jälleenrakentamiseksi.

Kirkon Ulkomaanapu julkaisee lisäksi yhteislaulutilaisuuksia varten Suvi-linnun laulukirjan, jossa on kaikelle kansalle tuttuja keväisiä ja kesäisiä virsiä ja lauluja. Tarkoitus on, että seurakunnat järjestävät kevään ja kesän aikana yhteislaulutilaisuuksia, joissa kerätään varoja koulujen jälleenrakentamiseen.

Seurakunnat voivat tilata lauluvihkoa ilmaiseksi osoitteesta www.suvivirsi.fi.

MISSIOLOGINEN TEEMAPÄIVÄ

Kumppanuus lähetystyössä tänään

Miten lähetystyön kumppanuus toteutuu tänään ja millaisia ovat sen uudet haasteet eri puolilla maailmaa?

Aika: Maanantaina 24.9. klo 13.00-16.15.

Paikka: Tähtitorninkatu 18, Helsinki, Suomen Lähetysseuran Pihasali.

Ilmoittautumiset: 19.9. mennessä osoitteeseen info@lahetysneuvosto.fi

Hinta: 15 euroa, sisältää kahvin ja pullan sekä jaettavan materiaalin. Lasku lähetetään ilmoittautuneille sähköpostilla.

OHJELMA

13.00-13.10 Avaussanat: Timo Vasko

13.10-14.10 alustukset (15 min.)

- Millaisia kumppanuusmalleja lähetystyössä käytetään? Kari Tassia
- Miten kumppanuus toteutuu Raamatun käännös- ja levitystyössä eri maissa? Markku Kotila
- Toteutuuko kumppanuus Raamatun tulkinnassa ja teologian tekemisessä? Eero Junkkaala
- Millaista on kumppanuus eteläisen pallonpuoliskon kirkkojen kanssa? Arto Hämäläinen

14.10-14.30 Kahvitauko

14.30-16.00 Paneelikeskustelu vuorovaikutuksessa yleisön kanssa, puheenjohtajana Jarmo Saarni

16.00-16.15 Yhteenveto ja päätösrakous, Matti Korpiaho

Järjestäjä: Suomen lähetysneuvosto/Lähetysteologian ja lähetysstrategian työryhmä.

Ilmoittautuminen: www.lahetysneuvosto.fi

Lisätietoja: timo.vasko@evl.fi, puh. 050 3268457, www.lahetysneuvosto.fi

MISSIOLOGINEN SYMPOSIUMI

Valtakunnallisilla Lähetysjuhlilla 8.6.2012 Haminassa
Maneesi, Kadettikoulunkatu 6, 49400 Hamina

KIRKON TODISTUS JA MUUTTUVA MAAILMA

Päivän puheenjohtajina toimivat TT Mari Pöntinen ja dosentti Jaakko Rusama

8.45 Ilmoittautuminen, aamukahvi/tee

9.30 Symposiumin avaus, piispa Seppo Häkkinen

9.45 Etelän kristillisyyden puhuu – osaako pohjoisen kristillisyyden kuunnella?
dosentti Risto Jukko

Kokonaisvaltainen todistus luterilaisissa kirkkoissa tänään
pääsihteeri Martin Junge (Luterilainen maailmanliitto)

Kommentit: opetusneuvos Kaisa Rönkä
pastori Kirsi Anna Hämäläinen

11.30-12.30 Lounas, Varuskuntakerhon noutopöytä

12.30 Lähetyslauluja yhteisvoimin

12.45 Kuinka Kambodzhaan syntyi luterilainen kirkko?

lähetysjohtaja Sally Lim (Singaporen evankelis-luterilainen kirkko)

Diakonian merkitys kirkon todistuksessa Malawissa

piispa Joseph P. Bvumbwe (Malawin evankelis-luterilainen kirkko)

14.00 Mistä löytyy luottamus erilaisten kristittyjen kohtaamiseen?

pääsihteeri Pirjo-Liisa Penttinen

Kirkon tuska ja ilo?

dosentti Pauli Annala

15.15 Maailma muuttuu, muuttuuko Suomen Lähetysseura?

lähetysjohtaja Seppo Rissanen

15.30 Kahvi/tee

Ilmoittautumiset 25.5.2012 mennessä mieluiten sähköpostitse: symposiumi@mission.fi

puhelimitse: (09)1297 407 klo 9-15 tai 050 323 9636,

postitse: Helsingin ja Espoon hiippakuntien lähetystoimisto/Raija Kotaviita, PL 154, 00141 HELSINKI

Osallistumismaksu 40 euroa. Ilmoittautumisen yhteydessä mainittava laskutustiedot ja mahdolliset ruokavaliota koskevat rajoitukset.

Muutokset mahdollisia.

Tarkempi ohjelma:

www.lahetysjuhlalat.fi/ohjelma/symposiumi

Järjestäjät:

**Suomen Lähetysseura yhdessä
Haminan seurakunnan kanssa**

RAKKAUS·USKO·TOIVO
- ihmiseltä ihmiselle

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Rovasti Päivö Parviainen 100 vuotta

Suomen Lähetysseuran entinen työntekijä, ro-
vasti **Päivö Parviainen** täyttää tänä vuonna 100
vuotta, jos Jumala suo. Hän on syntynyt 19.6.1912
Joensuussa.

Parviainen opiskeli teologiaa Helsingissä ja
hänet vihittiin papiksi vuonna 1935 Turussa. Hän
toimi pappina eri puolilla Suomea, muun muas-
sa Rukajärvellä sotilaspappina talvi- ja jatkoso-
dassa.

Suomen Lähetysseuran palvelukseen Päivö
Parviainen tuli vuonna 1946, jolloin hänet lähe-
tettiin Kiinaan. Parviainen teki seurakuntatyötä
Tajungin kaupungissa ja ympäristökylissä. Nyky-
ään kaupungin nimi on Zhangjiajie.

Puhemies **Mao Zedongin** johtaman vallanku-
mouksen jälkeen vuonna 1949 länsimaiset lähe-
tysjärjestöt vetivät työntekijänsä pois Kiinasta.
Päivö Parviainen jäi kuitenkin maahan, sillä hän-
nellä oli huoli paikallisista kristityistä. Hän pois-
tui Kiinasta vuonna 1953.

Tämän jälkeen Parviainen toimi useita vuo-
sia Taiwanilla. Eläkkeelle hän jäi vuonna 1974.
Parviainen oli naimisissa **Eeva Annikki os. Hol-**
man kanssa vuodet 1964-96. Myös Annikki Parvi-

ainen toimi lähetystyöntekijänä manner-Kiinas-
sa ja Taiwanilla.

Eläkkeellä ollessaan Parviainen on tehnyt
maahanmuuttajatyötä ja kiertänyt kertomassa
lähetystyöstä muun muassa kouluissa. Hän on
myös matkustellut paljon esimerkiksi Kiinassa.

PAULA LAAJALAHTI

Lähetysstihteerien virkoja jo 110

Seurakunnan lähetysstihteerien virkojen määrä
jatkoii viime vuonna kasvuaan. Vuonna 1995 vir-
koja oli 36 ja vuonna 2011 jo 110.

Työsuhteisten lähetysstihteerien määrä oli
suurimmillaan vuonna 2003, jolloin heitä oli sa-
ta. Viime vuonna työsuhteessa oli enää 57 lähe-
tysstihteerää.

Kansainvälisen työn sihteerin nimike näyttää
yleistyvän. Vuonna 2004 seurakunnissa oli yksi
päätoiminen kansainvälisen työn sihteeri ja vii-
me vuonna heitä oli jo 12, Kirkon lähetystyön kes-
kuksen koulutuss sihteeri **Kirsti Sirviö** kertoo.

Asiakirja on luettavissa Sakastin verkkosivuil-
la (sakasti.evl.fi) osiossa Maailmanlaaja kirkko >
Seurakunnan lähetystyö.

Etelä-Sudan kiinnostaa suomalaisia

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (Sley)
aloitti lähetystyön Sudanissa virallisesti vuonna
2008. Sleyn ensimmäiset Etelä-Sudanin lähetys-
työntekijät **Antti ja Liisa Saarenketo** muuttivat
Jubaan marraskuussa 2011. He aloittavat evan-
gelistikoulutusta ja tukevat maallikkotoimintaa,
erityisesti lapsi- ja naistyötä.

Myös Kirkon Ulkomaanavulla on toimintaa
Etelä-Sudanissa. Ulkomaanapu antaa muun mu-
assa koulutusta kansalaisoikeustoimintaan, ih-
misoikeusasioihin ja rauhantyöhön. Sillä on
myös vesi- ja sanitaatioprojekteja.

Suomen Evankelisluterilaisella Kansanlähe-
tyksellä on ollut 80-luvulla Jubassa kolme lähe-
tystyöntekijää, mutta sisällissodan syttyessä he
poistuivat maasta. Kenttää ei ole kuitenkaan vi-
rallisesti suljettu ja Kansanlähetyksellä on haluk-
kuutta jatkaa työtä Etelä-Sudanissa.

Heinäkuussa 2011 Sudanista irtautunut Ete-
lä-Sudan on nuorin maailman itsenäisistä val-
tioista. Maassa on vajaa 10 miljoonaa asukasta,
joista suurin osa harjoittaa perinteisiä heimous-
kontoja.

VILLE AUVINEN

Pire Saario

Rovasti Päivö Parviainen sai lähetyskutsun sotilaspappina
Rukajärvellä. Kutsu on voimassa vielä 100-vuotiaanakin.

Kirkon lähetystyö ja kansainvälinen vastuu

Evangelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä

puh. (09) 253 254 00
kylvaja@flom.fi
www.flom.fi

Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat (SANSa)

puh. (019) 457 7700
sansa@sansa.fi
www.sansa.fi

Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL)

puh. (019) 779 20
sekl@sekl.fi
www.sekl.fi

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (Sley)

puh. (09) 251 390
sley@sley.fi
www.sley.fi

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF)

puh. (06) 357 6500
slef@slef.fi
www.slef.fi

Suomen Lähetysseura

puh. (09) 12 971
sls@mission.fi
www.mission.fi

Suomen Piipliaseura

puh. 010 838 6500
info@bible.fi
www.bible.fi

Kirkon Ulkomaanapu

puh. 020 787 1200
asiakaspalvelu@kirkonulkomaanapu.fi
www.kua.fi

Uutta tietoa juutalaisuudesta

Lähetysteologinen Aikakauskirja – Journal of Mission Theology käsittelee uusimmassa numerossaan monipuolisesti kristinuskoa ja juutalaisuutta.

Aihetta tarkastellaan kirkkojen, yksittäisten kristittyjen sekä juutalaisuuden ja yksittäisten juutalaisten ja näiden vaikutushistorian näkökulmasta. Mukana on tutkimustietoa, jota ei ole ennen julkaistu suomeksi.

Aikakauskirjassa on 15 artikkelia, joiden ajallinen kaari kattaa 2000 vuotta. Kirjoittajina toimivat (artikkelijärjestyksessä) **Daniel Weintraub, Tomi Karttunen, Timo Vasko, Anni Maria Laato, Pekka Lindqvist, Jukka Norvanto, Juha-Pekka Rissanen, Antoine Levy, Serafim Seppälä, Jouni Turtiainen, Heidi Hirvonen, Hanna Rissanen, Juhani Koivisto ja Katja-Maaria Vilén.**

Aikakauskirjaa päätoimittaa Timo Vasko ja sitä julkaisee Kirkon lähetystyön keskus.

Aikakauskirja sopii itseopiskeluun sekä oppimateriaaliksi esimerkiksi koulutuksiin ja tapahtumiin.

Tilaukset: julkaisumyynti@evl.fi. Hinta 10 euroa ja postikulut.

Opaskirja uskontodialogiin

Hyvä tietää uskontodialogista - Näkökumia Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsenille on juuri ilmestynyt ja ajankohtainen opaskirjanen toisen uskonnon edustajien kohtaamiseen.

38-sivuinen opas sopii yksin luettavaksi sekä aineistoksi koulutuksiin, tapahtumiin ja ryhmiin.

Kirjasen ovat kirjoittaneet uskontokasvatussihteeri Pekka Y. Hiltunen ja lähetysteologi Timo Vasko. Sen on julkaissut Kirkon ulkoasiain osasto.

Tilaukset: julkaisumyynti@evl.fi. Hinta 7 euroa ja postikulut.

Kiinnostaako lähetys ja siirtolaisuus?

Maaailman ekumeenisesti laajapohjaisiin ja merkittäviin lähetys- ja uskontoteologinen foorumi *The International Association for Mission Studies* (IAMS) järjestää 15.-20. elokuuta Torontos- sa konferenssin, jonka aiheena on siirtolaisuus. Konferenssissa etsitään vastauksia muun muassa siihen, miten marginaaliin joutuneet ryhmät voitaisiin nähdä kristillisen mission keskiössä.

Lisätietoja: www.missionstudies.org ja timo.vasko@evl.fi

Uusi johtaja, vanha motto

Philippe Gueissaz

Tampereen hiippakunnan piispa Matti Repo siunasi Mika Tuovisen Kansanlähetyksen lähetyksjohtajaksi Hausjärven kirkossa 9. tammikuuta. Avustajina toimivat Kansanlähetyksen hallituksen puheenjohtaja Tuomo Heikkilä, Hausjärven seurakunnan kirkkoherra Jussi Kauranne, Kansanlähetyksen edellinen lähetyksjohtaja Timo Rämä ja Tarton kirkon lääninrovasti Joel Luhamets.

Kansanlähetyksen uusi johtaja Mika Tuovinen toivoo liikkeen palaavan alkuaikojen lähetyksinnostukseen.

■ **KANSANLÄHETYKSEN** tuore lähetyksjohtaja **Mika Tuovinen** on vasta kolmas Kansanlähetyksen johtaja. Sekä Tuovinen että Kansanlähetyksen ovat syntyneet vuonna 1967.

Tuovinen asetettiin tehtäväänsä tammikuussa. Hän on ollut perheineen lähetyksessä sekä Virossa että turkkilaisten siirtolaisten keskuudessa Saksassa. Tuovisen perheeseen kuuluvat vaimo, FM **Anne Tuovinen** ja kaksi tyttärtä.

– Lähetykskutsu on ollut elämäni ehkä kirkkain kutsu, Tuovinen kertoo.

Lähetyksessä ollessaan hän ymmärsi, että aivan lähellä on alueita ja suuria vähemmistöryhmiä, jotka eivät ole kuulleet Jeesuksesta.

Toisaalta vuodet Virossa opettivat, että aineellisesti köyhä kirkko voi olla hengellisesti rikas. Viron kristityt ovat eläneet hankalissa oloissa, jotka ovat opettaneet pitämään yhteyttä yli kirkkokuntarajojen, kunnioittamaan toisiaan ja rukoukseen yhdessä.

– Tämä on toimivaa ekumeniaa.

Kirkon kumppani

Tuoviselle Kansanlähetyksen on ennen kaikkea lähetyksjärjestö, koska Jumalan antamaa lähetyks-

kyä on edelleen noudatettava.

Kansanlähetyksen haluaa lisätä työtään ulkomaille. Kirjattu tavoite on, että vuoteen 2015 asti lähetetään joka vuosi kaksi lähetyksentekijää enemmän kuin edellisellä vuonna. Vuoden 2011 lopussa heitä oli 76.

– Jotta kasvu toteutuu, tarvitaan innostuneita kristittyjä, jotka tukevat lähetyksentekijäitä tai ovat valmiit itse lähtemään. Pitää palata Kansanlähetyksen alkuaikojen henkeen, jolloin uskovat pitivät työtä yllä. Toimintamme on oltava sellaista, että ihmiset voivat ja haluavat siihen sitoutua.

Tuovinen korostaa, että Kansanlähetyksen haluaa olla nimenomaan kirkon lähetyksjärjestö ja tarjota seurakunnille luotettavan kumppanin lähetykskannatuksen kanavoimiseen.

– Toivomme, että seurakunnat innostuvat työstä, jota teemme.

Uusi lähetyksjohtaja ei lupaa suuria uudistuksia järjestönsä linjaan eikä strategiaan. Alkuperäinen motto *Evankelioikaa kansa evankelioimaan kansoja* on edelleen voimassa, ja työtä tehdään luterilaisen tunnustuksen pohjalta.

Jotain uutta kuitenkin aina tapahtuu. Parhailleen Kansanlähetyksen suunnittelee uuden työalueen avaamista Bulgariaan siellä asuvien noin 1 000 000 turkkilaisen keskuuteen.

VILLE AUVINEN

Kirkon lähetysjärjestöjen ulkomailla olevat työntekijät 31.12.2011

2011							
Maat maanosittain	Henkilömäärä	SLS	SEKL	ELK	SLEY	SLEF	SANSA
Bangladesh (ELK)	2			2			
Israel (SLS)	10	10					
Japani (ELK, SEKL, SLEY)	19		7	4	8		
Kambodzha (SLS)	5	5					
Kiina (SLS)	1	1					
Kiina/Hongkongin erit.hall.alue (SLS)	8	8					
Laos (SLS)	2	2					
Mongolia (ELK)	1			1			
Nepal (SLS)	8	8					
Singapore (SLS)	2	2					
Taiwan (SLS)	9	9					
Thaimaa (SLS)	9	9					
Venäjä (ELK, SEKL, SLEY)	5		2	1	2		
Muut (ELK, SEKL, SLEF)	36		19	16		1	
Aasia yhteensä	117	54	28	24	10	1	
Angola (SLS)	5	5					
Botswana (SLS)	3	3					
Etiopia (ELK, SEKL, SLS)	24	18	6				
Kenia (SEKL, SLEF, SLEY)	16		2		8	6	
Namibia (SLS)	8	8					
Sambia (SLEY)	4				4		
Senegal (SLS)	7	7					
Sudan (SLEY)	2				2		
Tansania (SLS)	17	17					
Muut (ELK)	2			2			
Afrikka yhteensä	88	58	8	2	14	6	
Englanti (SEKL)	2		2				
Kroatia (SANSA)	3						3
Kypros (SLS, SANSA)	2	2					
Ranska (SLS, SANSA)	4	2					2
Saksa (SEKL)	2		2				
Venäjä (SLEY, SLS, SEKL)	9	8			1		
Viro (SLEY, SLS, SEKL)	11	3	5		3		
Eurooppa yhteensä	33	15	9		4		5
Papua-Uusi-Guinea (SLS)	3	3					
Oseania yhteensä	3	3					
Ulkomailla yhteensä	241	130	45	26	28	7	5
Kotimaankaudella	96	55	28	12			1
A-ryhmä YHTEENSÄ	337	185	73	38	28	7	6
B: Suomesta käsin työtä tekevät henkilöt, jotka täyttävät lähetetyn työntekijän kriteerit							
	17	7	3	1	4		2
LÄHETIT YHTEENSÄ	354	192	76	39	32	7	8
C: Sopimusperusteiset, määräaikaiset työntekijät ja kulukorvausperusteella toimivat vapaaehtoiset, jotka eivät täytä kaikkia edellä mainittuja kriteereitä.							
	14	2	5	5	1		1
KAIKKI YHTEENSÄ	368	194	81	44	33	7	9

A-ryhmän lähetystyöntekijät järjestöittäin vuosina 2006-2010

JÄRJESTÖ	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SLS Suomen Lähetysseura	237	218	208	185	186	185
SEKL Suomen Evankelisuterilainen Kansanlähetys	64	65	69	79	74	73
ELK Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä	48	42	45	38	41	38
SLEY Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys	43	33	30	26	26	28
SLEF Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland	8	9	8	10	8	7
SANSA Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat	8	7	9	8	9	6
YHTEENSÄ	408	374	369	346	344	337

Kaikki lähetystyöntekijät järjestöittäin vuosina 2006-2010

JÄRJESTÖ	2006	2007	2008	2009	2010	2011
SLS Suomen Lähetysseura	237	218	208	193	189	192
SEKL Suomen Evankelisuterilainen Kansanlähetys	68	70	72	82	77	76
ELK Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä	48	43	45	39	42	39
SLEY Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys	43	33	32	29	30	32
SLEF Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland	8	9	8	10	8	7
SANSA Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat	8	9	11	9	10	8
YHTEENSÄ	412	382	376	362	356	354

On Aasian aika

■ **VUONNA 2011** Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestöillä oli 354 lähetystyöntekijää.

Lähetystyöntekijöiden määrä on vähentynyt tasaisesti viimeisten 15 vuoden aikana. Vuonna 1996 lähetystyöntekijöitä oli 584. Samanaikaisesti lähetystyöhön ja kansainväliseen diakoniaan suunnatut varat ovat lisääntyneet.

LÄHETYSTYÖ ON MUUTTUNUT yhä enemmän kirkkojen väliseksi toiminnaksi ja kumppanuuskirkkojen tarpeet ovat tarkentuneet. Koulutustason kohoamisen myötä paikalliset kristityt ottavat oikeutetusti haltuunsa niitä tehtäviä, joita pohjoisen kirkkojen lähettämät työntekijät hoitivat aikaisemmin.

Ei siis voi vetää sellaista johtopäätöstä, että lähetystyö olisi menettämässä merkitystään,

koska lähetystyöntekijöiden määrä on vähentynyt.

MAAILMANLÄHETYKSEN NÄKÖKULMASTA on tärkeää, että Aasiassa ja Oseaniassa toimii 120 Suomen ev.-lut. kirkon lähetystyöntekijää, ja Afrikassa 88. Noin 60 prosenttia maailman väestöstä elää Aasiassa, mutta vähemmän kuin kahdeksan prosenttia maailman kaikista lähetystyöntekijöistä toimii siellä. Kolmannes kaikista lähetystyöntekijöistä menee Afrikkaan.

SUOMEN EV.-LUT KIRKON ulkomailla toimivista lähetystyöntekijöistä puolet tekee työtä Aasiassa ja Oseaniassa ja hiukan yli kolmannes Afrikassa.

RISTO JUKKO

Kristittyjen määrä kasvaa edelleen

Vuonna 2012 maailman väestöstä jo 33 prosenttia on kristittyjä. Toiseksi suurin uskontokunta islam on kuitenkin kasvanut suhteellisesti vieläkin nopeammin.

■ **MAAILMAN KOKO VÄESTÖ VUONNA 2012** on noin 7 miljardia. Meistä luetaan kristityiksi nyt jo 33 prosenttia.

Suurin muutos on kuitenkin tapahtunut muslimien lukumäärän kohdalla. Tämän ryhmän sisäinen kasvu oli viime vuonna kaikista uskontokunnista suurinta. Ateistien ja uskonottomien määrät ovat puolestaan pienentyneet eniten.

Vuonna 2000 koko maailman väestöstä kristittyjen ja muslimien osuus oli 53 prosenttia. Vuonna 2025 luku on noin 58 prosenttia ja vuonna 2100 noin 66 prosenttia. Vuonna 2100 jo kaksi kolmesta maailman asukkaasta on joko kristitty tai muslimi.

Tästä seuraa, että kristittyjen ja muslimien välisten suhteiden pitää olla missiologisen työskentelyn tärkeimpiä asioita.

Vuonna 2012 kaikkiaan 417 000 lähetystyöntekijää työskentelee muualla kuin omassa maassaan. Järjestöjä, jotka lähettävät ulkomaille lähetystyöntekijöitä, on 4900. Lähetystyö tapahtuu kaikkialta kaikkialle. Eteläisen pallonpuoliskon kristittyjen panos kaikessa lähetysyhteistyössä on jo hyvin merkittävä.

Roomalaiskatolilaiset suurin yhteisö

Maailman kaikista kristityistä roomalaiskatolilaisia on eniten, 1 187 miljoonaa. Tämän kirkon jäsenet muodostavat 51 prosenttia maailman kaikista kristityistä ja 16,8 prosenttia koko maailman väestöstä.

Protestantteja on yhteensä 432 miljoonaa. Tämä on 18,7 prosenttia kaikista kristityistä. Niin sanottuihin riippumattomiin kirkkoihin kuuluvia on 358 miljoonaa eli 15,3 prosenttia. Evanke-lisia kristittyjä on 298 miljoonaa eli 12,8 prosenttia. Ortodokseja on 276 miljoonaa ja 11,8 prosenttia. Anglikaaneja on 89 miljoonaa ja 3,8 prosenttia kaikista kristityistä.

Kristittyjen keskuudessa voimakkain määrälli-

Rune Hansen/Vhityneet Raamattuseurat

Aasiassa on jo 359 miljoonaa kristittyä.

nen kasvu tapahtuu edelleen helluntailaisiin, karismaattisiin ja uuskarismaattisiin yhteisöihin kuuluvissa liikkeissä, joissa arvioidaan olevan mukana yhteensä 612 miljoonaa henkilöä. Osa näihin liikkeisiin luettavista ihmisistä kuuluu myös johonkin toiseen kristilliseen kirkkokuntaan.

Kristittyjen määrällinen kasvu on voimakkain Afrikassa ja hitainta ortodoksisuudessa.

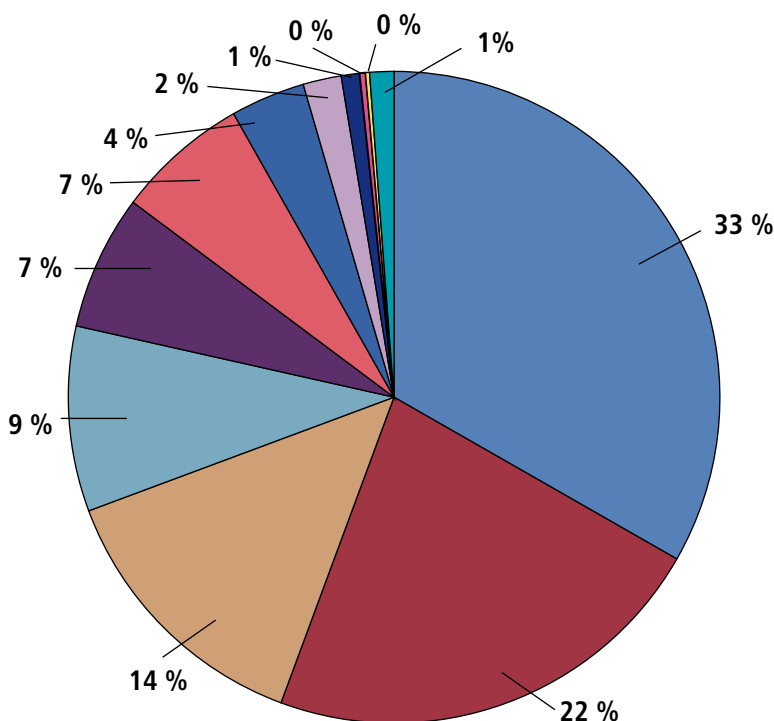
Kristillisten kirkkojen ja yhteisöjen jäseniä on eniten Euroopassa (sisältää Venäjän), jossa heitä on 562 miljoonaa (kasvu 0,21 prosenttia). Latinalaisessa Amerikassa heitä on 549 miljoonaa (1,18), Afrikassa 486 miljoonaa (2,61), Aasiassa 359 miljoonaa (2,26), Pohjois-Amerikassa 225 miljoonaa (0,63) ja Oseaniassa 24 miljoonaa (1,21).

Vuosittain julkaistavan lähetystyötä ja uskontoja koskevan tilaston ovat laatineet missiologit **Todd M. Johnson**, **David B. Barrett** (1927-2011), ja **Peter F. Crossing** (Center for the Study of Global Christianity, Gordon-Conwell Theological Seminary, Yhdysvallat).

TIMO VASKO

Lisätiedot: timo.vasko@evl.fi

Maailman uskonnot vuonna 2012

■ kristittyjä 2325 milj.	■ ateisteja 136 milj.
■ muslimeja 1583 milj.	■ uusien uskontojen kannattajia 63 milj.
■ hinduja 969 milj.	■ sikhejä 24 milj.
■ uskonottomia 661 milj.	■ juutalaisia 15 milj.
■ buddhalaisia 473 milj.	■ muita 72 milj.
■ kiinalaisperäisten uskomusten kannattajia 467 milj.	
■ kansanuskontojen kannattajia 264 milj.	

Lähde: International Bulletin of Missionary Research. Tammikuu 2012.
Suomeksi toimittanut Timo Vasko, KKK.

koulutus

Seurakunta ja maahanmuuttajat (5 op)

Osallistuja

-syventää ymmärrystään maahanmuuton eri muodoista, prosesseista ja sen kriisivaiheista muuttajan kokemuksissa
-kehittää monikulttuurisen työn osaamista
-rohkastuu moniammatillisen yhteistyön kehittämiseen

Lähijaksot

19.-21.9.2012

29.-31.10.2012 (Päivölä, Nummela)

Lisätietoja

marja-liisa.laihia@evl.fi
puh. 050 4380 641

Ilmoittautumiset ja hintatiedot
sähköisessä koulutuskalenterissa
sakasti.evl.fi/koulutus

Järjestäjä: Kirkkohallitus
sakasti.evl.fi/koulutus
koulutuskeskus@evl.fi
puh. 040 1425 176

Palkkiotoimisten ja vapaaehtoisten lähetyssihteerien koulutus (3 op)

Osallistuja

-tutustuu kirkon lähetystyön rakenteeseen ja toimijoihin sekä lähetyssihteerin tehtäviin seurakunnassa
-saa valmiuden toimia seurakunnan palkkiotoimisena ja vapaaehtoisena lähetyssihteerinä. Koulutus on avoin kaikille asiasta kiinnostuneille.

Aika ja paikka:

31.8 ja 1.-2.9, 5.-7.10, 16.-18.11.

Päiväkummun kurssikeskus,
Päiväkummuntie 47, 35300 Orivesi

Ilmoittautumiset ja hintatiedot
sähköisessä koulutuskalenterissa
sakasti.evl.fi/koulutus
Lisätietoja: kirsti.sirvio@evl.fi, 050 5846 859

Järjestäjät:

KLK

Hiippakunnat

Suomen Lähetysseura
Seurakuntaopisto

Lähetysjärjestöt juhlivat

Suomen Pipliaseura: Raamattuvuoden eku-meeninen pääjuhla Turussa 24.–27.5.

Suomen Lähetysseura: Lähetysjuhlat Hami-nassa 7.–10.6 ja ruotsinkieliset juhlat 5.–17.6. Kronobyssä.

Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat: Medialähetyspäivät Forssassa 8.–10.6.

Lähetysyhdistys Kylväjä: Lähetysten kesä-päivät Imatralla 15.–17.6.

Svenska Lutherska Evangeliförenin-gen: Årsfest i Pedersöre 28.6–1.7 och Missi-onsfest i Liljendal 3–5.8.

Sley: Evankeliumijuhla Turussa 29.6.–1.7

Kansanlähetys: Kansanlähetyspäivät Pieksä-mäellä 6.–8.7.

Senja Käkälä ja Jerome Kaihari valmistivat nuorten aikuisten tuunauspäivässä uusiutuotteita myyntiin kummilasten hyväksi.

Pirkkalassa tuunataan lähetystyölle

■ **PIRKKALAN SEURAKUNNAN NUORTEN AIKUISTEN** toimintaan on tunkua. Monikymmenpäisen joukon yhteishenkeä nostattavat myyjäistuotteiden tuunaus ja erilaiset talkoot lähetystyön hyväksi.

Nuoret aikuiset tuunaavat myyntiin pinssejä, liinoja, huopia, kynttilöitä ja verhoja. Tuotteita myydään sunnuntain jumalanpalveluksen jälkeen, lähetyksbasaarissa ja muiden seurakunnan tilaisuuksien yhteydessä.

Viime aikojen tempauksiin ovat kuuluneet kukka-arpajaiset. Arvat myydään edullisesti ja voittona on kukkia. Säännölliseen vuositoimintaan kuuluu myös seurakunnan järjestämä Pihlisrock, jossa nuoret aikuiset ovat myyneet lähetystyön hyväksi vohveleita ja t-paitoja.

Yksi Pirkkalan nuorten aikuisten ryhmistä on nimeltään Körmyt, ja se kerää rahaa kummimaksuihin. Kummilapsi hankittiin sen jälkeen, kun yksi ryhmän jäsenistä tutustui Addis Abebassa orpokotiin. Pirkkalassa sytyttiin asialle ja mietittiin keinoja lasten auttamiseksi. Körmyjen 40 euron vuosittaisesta jäsenmaksusta 10 euroa annetaan suoraan kummilapselle.

Körmy **Marko Ruusunoksan** mukaan jo tietoisuus ryhmän omasta kummilapsesta tuo hyvän mielen. Toisinaan kummilapselle laskettu vuosittainen rahakiintiö on ylitetty. Ylimenevä raha menee Hosainan kuurojen koululle Etiopiaan.

Seuraava tuunaushanke Pirkkalassa on korttipaja.

JUHANA SIHVO

Miten teillä tehdään lähetystyötä?

Laita oman seurakuntasi idea kiertämään *Kirkkomme*

Lähetys -lehden lukijoille: danielle.miettinen@kolumbus.fi

För första gången

Finska Missionsälskapet

Skribenter är FMS missionärer och har varit engagerade i bibelöversättning och läskunnighetsarbete på ön Djaul i Papua Nya Guinea i åtta år. I januari 2012 reste de ut till nästa missionsuppdrag i Thailand.

■ **PALMBLADEN OCH BLOMSTERARRANGEMANGEN** pryder takbjälkarna och altaret i den nya kyrkan på ön Djaul i Papua Nya Guinea.

Kyrkan ser vacker och festlig ut – fast den varken har sidoväggar, fönster, dörr eller bänkar. Stämningen är högtidlig och förväntansfull. Vi har samlats till stilla veckans första morgongudstjänst.

Bybor i alla åldrar sitter på kyrkans golv, männen och kvinnorna av tradition på varsin sida i kyrkan. Söndagsskolbarnen sitter längst framme i kyrkan, medan de allra minsta barnen sitter med sina mödrar längst bak. Vanligtvis sitter alla barn tysta som möss under hela gudstjänsten, fast den räcker två till tre timmar.

Den här gången börjar man inte sjunga lika entusiastiskt som vanligt. Kyrkfolket stavar sig igenom bekanta psalmmelodier, nu för första gången översatta till språket *tiang*, ett av Papua Nya Guineas 830 språk.

Men för varje vers som går, blir rösterna starkare och slutligen sjungs psalmerna i stämmor. Människornas blickar lyser av stolthet och belåtenhet. Hur annorlunda och rörande är det inte att sjunga psalmer på sitt eget modersmål och förstå budskapet!

EFTER PSALMERNÄ träder läraren Mark fram. Det är en historisk dag: aldrig tidigare har byborna

hört bibelläsning på sitt eget språk i kyrkan. Hela församlingen väntar med spänning på hur händelserna under Jesu passionsvecka enligt Markusevangeliet låter på *tiang*.

Mark, som ansvarar för den egenspråkiga elementärundervisningen i byskolan, klarar sig bra; han är en av dem som utarbetat alfabetet på *tiang* och är därför van vid att läsa det nya stavningssättet.

Marks levande och flytande läsning sporrar även de andra byborna till att stava igenom sina egna små böcker. En del nöjer sig visserligen med att nicka instämmande, eftersom de inte ännu är läskunniga.

Läskunnig eller inte, nästan alla har velat köpa sin egen kopia av Påskboken, som innehåller Markusevangeliets kapitel 14 – 16, olika uppgifter som baserar sig på Kristi lidandes historia samt några psalmer och sånger med påskmotiv. Alla är stolta över Påskboken.

MEN DET KRÄVER ÄNNU mycket arbete, innan alla öbor har lärt sig läsa. Och därför måste vårt översättningsteam arbeta flitigt för att kunna åstadkomma mer läskunnighetsmaterial på *tiang*-språket – utan böcker kan man ju inte lära sig läsa.

På måndagsmorgon fortsätter alltså arbetet med bibelöversättning framför vårt lilla bambuhus som vanligt. Och trots att arbetet självt är inspirerande och givande är det samtidigt mycket krävande både psykiskt och fysiskt – vissa av våra medöversättare är nämligen tvungna att gå mellan två och tre timmar till fots i tropisk hetta för att komma till arbetet.

Men lyckligtvis behöver man ännu inte tänka på vardagen. Nu är det dags att njuta av Påskbokens invigningsfest. Med glädje kan vi konstatera att arbetet med bibelöversättning har burit frukt: ännu för två år sedan användes språket *tiang* knappast alls i kyrkan. I år förrättas hela gudstjänsten på bybornas eget språk!

RIIKKA-MARIA OCH TOMAS KOLKKA

Ett i Kristus – efter avslutad försoningsworkshop visar en man från kisii-stammen och en man från kipsigis-stammen sin vänskap med en kopp te.

Nytt freds- och försoningsarbete i Kenyas lutherska kyrka

■ **NATIONEN KENYA** skakades i sina grundvalar i samband med parlaments- och presidentvalet 2007–2008. En halv miljon människor blev flyktingar i eget land. Många av dessa har inte ännu vågat flytta hem till sina egna åkrar och hus. De är rädda för sina grannar och egna bybor.

Kenyas lutherska kyrka, ELCK, satsade genast efter detta på freds- och försoningsarbete. En avdelning inrättades och en fredskoordinator tillsattes.

SLEF:s missionär **Kerstin Nilsson** har arrangerat försonings-workshops på gräsrotsnivå. Konceptet för dessa kommer från en organisation som i många år mycket framgångsrikt arbetat med etniska konflikter i krigshärjade länder i Afrika, t.ex. Rwanda, Burundi och östra Kongo.

I dessa workshops möts enskilda individer från stridande folkstammar ansikte mot ansikte inför Bibelns budskap om fred och försoning. Resultatet är mycket berörande.

JOHANNA SÖDÖ

Barnens egen bank

Finska Missionssällskapet har 150 års erfarenhet av att förverkliga kyrkans internationella ansvar. Fadderarbetet har funnits i över 20 år. Fadderbarnens månatliga stöd från faddrarna i Finland täcker skolavgifter, skoluniform och skolmaterial.

Fadderbarnsfonden, som numera har bytt namn till Barnens Bank, finns till för att komplettera fadderprogrammet och används för att kanalisera enskilda donationer till fadderarbetet på olika håll i världen.

Barnens Bank träder till med ekonomisk hjälp om något oförutsett händer och fadderbarnen behöver akut hjälp. Sällskapets samarbetsparter anholder också om pengar från Barnens Bank när de planerar att utvidga sitt fadderarbete eller påbörja nya projekt.

Utbildning är ett sätt att påverka barnens framtid och ge möjlighet till ett bättre liv. Även en liten gåva, t.ex. en ny skoluniform eller ett specialredskap för ett funktionshindrat barn, kan förhindra att skolgången avbryts. Barnen behöver också psykiskt stöd för att orka studera fastän omständigheterna ibland är svåra.

Att hjälpa barn är en investering för livet.

BRITT-HELEN LINDMAN

Läs mer: www.mission.fi/barnensbank

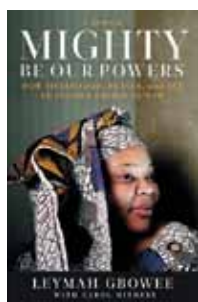

Svenska kyrkan stödde nobelpristagare

Magnus Atkinson/KON

Lutherska kyrkans yrkesskola där man utbildar snickare, murare, rörmokare, bilmekaniker och lantbrukare.

Svenska kyrkan har i många år stött freds- och försoningsarbetet i Liberia. När nyheten om Nobels fredspris offentliggjordes förra hösten togs beskedet emot med stor glädje vid Svenska kyrkans internationella arbete.

■ EN AV PRISTAGARNA, **Leymah Gbowee**, har nämligen praktiserat inom lutherska kyrkans program för

helande och försoning.

Programmet THRP (Trauma Healing and Reconciliation Program), som Svenska kyrkan stöder, startade redan år 1990 under det första liberiska inbördeskriget. Den blivande medborgarrättskämpen och fredsaktivisten Leymah Gbowee följde en utbildning som anordnades av FN. Utbildningens målsättning var att hjälpa människor som haft svåra upplevelser.

Leymah Gbowee praktiserade vid THRP innan hon fortsatte sitt arbete med att hjälpa tidigare barnsoldater och senare fokusera på fredsarbete tillsammans med andra kvinnor. Hennes verksamhet ledde till en omfattande ickevåldsrörelse mot inbördeskriget och tvingade till slut fram fred.

Idag delar hon Nobels fredspris med Liberiaas president **Ellen Johnson Sirleaf** och **Tawakul Karman**, journalist och människorättsaktivist från Jemen.

Gbowees livsverk finns dokumenterad i hen-

nes bok *Mighty Be Our Powers: How Sisterhood, Prayer and Sex Changed a Nation at War* (Beast Books 2011).

Skildringen är ett fantastiskt vittnesbörd om hur kristna och muslimska kvinnor tillsammans kunde leda en nation från krig till fred genom bön och protest.

– Vi har sett på många håll i världen att kvinnors roll för fred är avgörande. Kvinnor har, inte minst i Liberia, stått för stabilitet och förstånd när det gällt att föra processen vidare. Jag är idag väldigt glad för att Svenska kyrkan sedan många år tillbaka stöder freds- och försoningsarbetet i Liberia, säger Svenska kyrkans ärkebiskop **Anders Wejryd**.

JOHANNA SÖDÖ

FAKTA:

Svenska kyrkans internationella arbete är en del av ACT-alliansen, ett globalt samarbete mellan kyrkor och organisationer för katastrof-, utvecklings- och påverkansarbete. ACT-alliansen består av omkring 100 medlemsorganisationer med 30 000 anställda och frivilliga i 130 länder över hela världen.

RÅDPLÄGNINGSdag i MISSION OCH INTERNATIONELL DIAKONI 5 maj 2012 i Vasa

Arrangör: Missionskommittén i Borgå stift

Tid: lördagen 5 maj 2012 kl. 9-17.30

Plats: Evangeliska folkhögskolan (EFÖ), Strandgatan 21-22, Vasa

Syfte: Avsikten med rådplägningsdagen är att ge dem som jobbar med mission och internationell diakoni i församlingarna en möjlighet att diskutera centrala frågor inom området, få aktuell information från de organisationer som ansvarar för dessa saker i Borgå stift och dela erfarenheter och idéer med andra med samma intresse.

Målgrupp: Församlingsanställda och församlingsmedlemmar engagerade i mission och internationell diakoni.

Tema: Dagen behandlar framförallt de trender som präglar världen och kristenheten idag och granskar hur de påverkar den kristna missionen och diakonin.

Medverkande: Johan Candelin, Anna Norrback m.fl.

Program:

8.45	Morgonkaffe
9.15-10	Bibeltimme, Anna Norrback
10.15-12	Föreläsning I-II, Johan Candelin
12-13	Lunch
13-13.45	Information från Missionskommittén
14-15.15	Parallellprogram I
15.30-16.45	Parallellprogram II
16.45	Avslutning, Mats Lindgård
17	Middag

Pris: Deltagandet i sig är gratis, men var och en betalar själv sina matkostnader på ca 25 € eller anholder om att den egna församlingen gör det. Om du önskar logi på EFÖ kontakter du Maj-Sofie Teir, logi[at]fo.fi eller 06-317 4913. Ett enkelrum kostar i dagens läge 51 €/natt och ett dubbelrum 56 €/natt. I priset ingår inte frukost 5,50 €.

Anmälan: Anmälan senast 23.4. till byråsekreterare Maria Westerling, maria.westerling[at]mission.fi, 09- 1297 282. Kom ihåg att meddela eventuella allergier och dieter!

PRENUMERATIONER OCH ADRESSÄNDRINGAR

Tfn: 020 754 2333

fax: 020 754 2342,

e-post: tilauspalvelut@

kotimaa.fi

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

PB 137

00201 Helsingfors

UTGIVARE

Kyrkans missionscentral

PB 185

00161 Helsingfors

Tfn: 09 18021

Fax: 09 1802 436

www.evl.fi/kkh/kuo/klk

CHEFREDAKTÖR

Risto Jukko

REDAKTIONS-

SEKRETERARE

Danielle Miettinen

danielle.miettinen@

kolumbus.fi

REDAKTION

Ville Auvinen

Kari Eskelinen

Paula Laajalahti

Maija Sankari

Juhana Sihvo

Johanna Södo

Timo Vasko

Vuokko Vänskä

OMBRYTNING

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

FOTOBÄRBETNING

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

FÖRLÄGGARE

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

UPPLAGA

6000 st.

TIDNINGEN UTKOMMER

två gånger per år.

Nästa nummer utkommer

i september 2012.

Tidningen skickas till församlingar, missionssekreterarna, kyrkligt anställda präster, lektörerna och religionslärarna. Utöver detta skickas tidningen som gruppförskickelse till bland annat kyrkans missionsorganisationer, domkapitlen och missionskontoren.

ISSN 0789-5135

Työntekijöitä Eurooppaan

Rakas Vapahtaja, Sinä näet Euroopan lisääntyvän köyhyyden, työttömyyden ja uuspakanuuden nousun. Epävarmuutta täällä riittää.

Suo se armo, että Euroopan talouskriisi saisi viedä meidät Sinua lähelle. Kiitos, että murrat meitä ja tyhjennät itsestämme. Vasta sitten Sinä voit käyttää meitä kirjeinäsi pimevässä maailmassa.

Kiitos, että lähetät lisää uskollisia sanansaattajia työhösi eurooppalaisten pelastumiseksi.

Kiitos Jeesus Kristus, että saamme ristisi luona pyytää anteeksi syntejämme. Uudista uskomme.

MARJA-LIISA MRCELA

Kirjoittaja toimii lähetystyöntekijänä Kroatiaassa.

Lähtävä järjestö on Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat.

